

SERENISSIMO PRINCIPI PHILIPPO, DIVI CAROLI QVINTI IMPERATORIS

MAXIMI INVICTISSIMIQUE FILIO HAEREDI.

Andreas Vesalius S.

ENVI hoc chartarum contextu, maxime Princeps PHILIPPE, qui immortalis tui nominis splendore decoratus, in communem studiorum usum auspiciatō emittitur, humani corporis historiam enumerationis modo ita partitus sum, singulasque enumeravi, ut præcipua naturalis philosophiæ pars, creaturæ omnium absolutissima, et iuxta dignissimam fabricam pertractans, imaginis cuiusdam vice operum Naturæ studiosi ob oculos uersari possit, quæ quoad fieri licet sue cunctis, ac minus operose ea exprimat, quæ septem bulis argumētū libris diffusè complexus sum, quorum hæc Epitome semita quædam, aut appendix etiam ture habebitur, capita quæ illis demonstrantur acerratim comprehendens, omniaque sic semel proponens, ut augere eam pro tua incredibili humanitate, quæ etiam tenuissimum quodvis scripti genus alacriter amplecteris, et tuo conspectu non rejiciendam, quando ut hac incunte adhuc ætate tam varii uirtutibus exornata, omnium disciplinarū et artium mirō amore teneris, ita quoque generoso fessim, ac qui uniuerso orbi aliquando præficiatur digni prorsus animi tui domiciliū, uel obiter cognoscere iucundum duces, atque summorum Imperatorum, Regum, Consulū exemplo turpe miserumque esse arbitaberis, nos adeo uaria sectantes studia, corporis quod perpetuū circumscripsimus harmoniā latere, ac hominem sibi ipsi penitus esse incognitum, neque instrumentorū tam diuinè ab immenso rerum Opifice structorum compagem perscrutari: quorum munere ea quæ potissimū, et sola prope modum admiramur, aliquo conspiciuntur. Verū et si hac ratione conatus iste tuo omnibus admirabili iudicio forsitan non displicebit, illum tamē medicis adeo nollem reddi familiarem, ut dum prodesse conor, ac in posterum quibusdam fordidorum typographorū mancipijs ad aliorum labores ineptissimè in artum contrahendos, suoque nomine emittendos ad rei literariæ perniciem natis, occasionem præripere studeo, magnopere obsum. Nemo enim nescit, quantum dispendij in scientijs omnibus compendia conciliare soleant. Quandoquidem etsi illa ad perfectam absolutamque rerum cognitionem uitam quandam et rationē præfigere uideantur, ac latinis prolixiusque alibi tradita, breuiter uniuersumque contineant, hocque in primis nomine instar indicis et memoriæ sedis censeantur, in quam sparsim scripta ritè collocantur, nihil minus compendia ideo egregie nocent, magnamque literis cladem adferunt, quod illis solummodo addicti, ut quicquam aliud hodie perlegamus, etiā ipsi se totos disciplinis mancipiant, dumtaxat ad scientiarum umbram et superficiali aspirantibus, ac penitus solidè uel nihil eruentibus. Lutus mali quantumuis in omnibus propemodum studijs id late uagari constet, medicorum uulgo grauissimè insimulandum est, quod adeo ignauiter hominis partibus dignoscendis operam nauat, ut ne enumeratione quidē ad eas descendas utatur. Quam enim præter cuiusque partis functionem et usum, ipsius quoque situs, figura, magnitudo, color, substantia, natura, ad cæteras partes connexus ratio, ac eius generis permulta in partium examine medico nunquam satis perspecta esse queant, quotius quisque reperitur, qui ossium, cartilaginū, ligamentorum, musculorum et uenarum, articularum neruorumque frequentissima per totum corpus serie excurrentium, ac uiscerum, quæ in corporis habentur cavitatibus, uel numerum modo tenet? Ut pestilentes præteream medicos, in communis hominum uitæ exitium grassantes, qui ne unquam quidem sectioni assistere, quam in corporis cognitione nemo aliquod operæ pretium præstiturus sit, qui non proprijs manibus, uti Aegyptiorum reges consueuerunt, sectiones obiter, et illas perinde ac simplicia medicamina sedulo frequenterque uersauerit. Vnde etiam nunquam satis laudabuntur prudentissimæ et selectissimæ familie, liberos domi ut lectio- ne et scriptura, sic et cadaverum resectionibus exercentes, ut ita e docti, felici Musarum omni studijs incumbere. Cæterum hic nostram in Anatome totius medicæ artis basim ac fundamentum perdiscenda oscitantiam, et quam nobis qui medicinæ nomen dedimus, pernecessaria sit humanarum partium notitia, baud demonstrandum assumpsit: quum cuiusque conscientia abunde attestetur, in morbis curandis eorum cognitionem primas, secundas ac tertias partes meritò sibi uindicare, hancque in primis ab affecta sede peti, debitum quoque (præter alia) auxillorum usum commonstrante. Quinetiam qui ueteri medicinæ nunc in plerisque gymnasijs pristino nitore propemodum restituta dedicantur, assatim intelligere incipiunt, quam parum frigideque hactenus à Galeni temporibus in Anatome fidatum fuerit: qui et si huius procerum facile sit primarij, humanum tamen corpus nunquam aggressus est, et simia potius quam hominis ab illius fabricæ innumeris sedibus uariantis partes descripsisse (ne dicam, nobis imposuisse) modò colligitur. Quod autem ad meam attinet audaciam, quæ exiguum hoc tuag, indignum Maiestate munusculum, tanto patrocinio unice commendatum, ancipitem iudiciorum aleam subit, nullam excusationem prætexurus sum, nisi quod hanc salsam molam, quæ maxime per studiorum rationem litare datur, tanuisper meæ erga patriæ Præncipem singularis obseruantie pietatisque specimen esse uelim, dum tibi quoque offerre aliquando dabitur. Patavij, Idibus Augusti, Anno à Vir-

ginis partu MDXLII.

mine etiam cubitus appellatur, pari quæ modo in homine ac in quadrupedibus ad brachii os flectitur, & extenditur, ac in superiori ipsius sede, quæ posteriorum cubiti articuli regionem constituit, processum obinet, quem gibberum plerique nominant. Atque etiâ inferior ulnæ pars alium gerit, qui à styli forma nomē nanciscitur. Cæterum soli propemodum radio¹ brachiale articulatur, ac veluti propria cartilagine ab ulna dirimitur, octo ossibus inter se forma & magnitudine omnino differētibz extructū: cuius rursus inferiori sedi quatuor postbrachialis ossa unā cum primo pollicis ossē coarctant, his nancq; ut & reliqui quatuor digiti, tribus ossibus seriati, ac veluti in acie polites constitunt. Omniaq; digitorū ossa sunt quindecim, quibus in secundo pollicis internodio duo parua accedunt² ossicula, semini semini collata: qualia etiam in primis quatuor digitorū internodijs³ sed multo minora, impēssq; cartilaginis⁴ interiori sede habentur: & unum in pollicis tercio internodio, unumq; ad exterioris lateris connexus ossis postbrachialis paruum digitorū sustentans ad brachiale fectūbus obstruuntur. In reliquis uero digitorum internodijs⁵ rariis unum, nisi in ualde senibus uisitur. Viris sacrosi illa teri grande os coarctatur: quod ubi amplum est, illaq; respicit, illū os dicitur: ubi uero profundiori acetabulo femoris caput admittit, coxendicis: ubi autem cum alterius lateris ossē pubem constituit, insigniterq; perforatur cernitur, pubis os appellatur: quamuis uniuersum os subinde coxendicis nomine comprehendamus. Femoris os supra rotundo capite ceruici prolixæ, & intorsum obliquitate adnato, coxendicis ossi inarticulatur, infra uero duobus capitibus grandioris in tibia ossis sinus subit, sinu quodam in eorum caput medio existente, quo tuber dicti tibiae ossis recipitur, peculia ribus etiam cartilaginibus in hoc articulo quadrupedū & auium genu similitudo interueniētibz, luxa femoris ceruicis externam sedem grandis apparet processus, quem⁶ natem & magnum rotato-

rem appellamus. intrus quoq; alium obinet⁷ processum, sed multo minorem exteriori, quem hac occasio minorē seu interiorē motorem uocamus. In tibia, quemadmodum & in cubito, duo spectantur ossa, quorū internum crassitie exterior longē uincit, tuiusq; membri nomine comprehenditur, anteriori nemini ossē, quod femori nō articulatur, fibula appellato. Ante tibiae cum femore articulum⁸ os rotundum, & mola patella⁹ uel dictum, sicuti instat prælocatur. Cæterum iunctæ tibiae & fibulae partes externis ipsorum lateribus prominentes ac excarnes, malleoliq; appellatæ, talum eadem sedē in homine ac in quadrupedibus repositum, & eundem in illo acin his utrimq; subeuntē apprehendunt: cui¹⁰ calcis os subijciunt, tibiæ rectitudinem in posteriora longē excedens. Anterior uero talis sedes in rotundum caput desinens, ossis nauticularis sinum subit, cui tria¹¹ tarsi ossa coarctantur. Quartum enim exteriorisq; tarsi os cubi & teleræ imaginem exprimit, calcis iungitur. Porro quatuor tarsi ossibus quinq; pedis ossa coarctantur, & his quinq; pedis digiti sustinentur, & quibus pollex duobus tantū ossibus efformatur, reliquis interim tria internodia¹² huius uideantibus. Quinetiam in pede¹³ quæ homo quadrupedibus multo breuiore obinet¹⁴ totidem ac in manu exigua occurrit ossicula, quæ semini semini comparamus: quan quam primo pollicis internodio hic duo longē grandiora quam in manu subijciuntur, horumq; interius illud sit, quod occulte philosophice factores corruptioni neuiq; quam obnoxium esse affirmat, & tantisper in terra asseruandum nugaciter contendunt, dum id resurrectionis tempore seminis modo hominem producat. Ad hæc, in pede non minus quam in manu¹⁵ ungues uisuntur, quos non inopertūne substantiæ gratia huc reponimus: quemadmodum inter partes aliquid sufficientes referimus palpebrarum¹⁶ cartilagine, cilia quo minus flaccidē concidant erigentes.

DE OSSIVM AC CARTILAGINVM LIGAMEN-

tis, & musculis arbitrarij motus instrumentis.

Capit II.

LIGAMENTVM non minus quam musculorum¹ enumerationes, & organa quibus animalis spiritus à cerebro deducitur, nervi nomine uulgo donatū, corpus est simile, ex ossē ac cartilagine principium ducens, sensus propemodum omnis expers, durum, sed tamē cartilagine mollius, album, & in colligando, continendo, obtegendo, ac musculis conficiendis uarios in hominum fabrica usus præstat. Musculus enim motus ex nostro arbitratu pendens in instrumentum censetur, multo membranae ligamentiq; naturam possidentibus, & carne intertextis fibris formati, ac ut in se contrahatur, mo uendamq; partem agat, nervorum à cerebro animalium uim adferentū opem nō secus quam sensuū organa requirunt: similiterq; ut reliquæ quæ euntur oportui partes, uenis ac arterijs irrigantur. Cæterum² tendo musculi quædā est enervatio, ac ueluti fibrarum citra carnis interuentū coactio. Quippe tendo à musculo runc solum produciunt, quando illæ adeo longam sedem ab exortu (quem ab ossē, aut cartilagine, aut membrana quapiam sumit) ad insertionem (quam in mouendam partem molitur) obinet, ut ipsius fibræ carnis primarie musculorum partis impleant uniuerso ductu non indigent. Adeo ut longiores musculi in tendendo modo iterem, modò lantum, & ueluti membraneum, modò breuiorem, modò longiorem desinant: breues autem musculi uniuerso progressu carni permancant, in nullam notatū dignam enervationem degenerantes. Porro frontis cutem membrana ipsi subsparsa, & carnis fibræ a daucta tenet. Cutis namque natiuum corporis regumētum exterioris tenet admodum obnatam exigit cuticulam, ueluti ipsius uerq; cutis efflorescentiam. Interior uero per uniuersum corpus³ membrana quadam cuti subducitur, quæ quod alibi (quemadmodum hic in fronte) carnis fibræ adaugeat, carnem ueluti uisum fuit, atque inter hanc membranam & cutem⁴ adeps plurimus homini asseruatur. Superior palpebra etiam di tæc nuper membranae beneficio mouetur: ea enim parte qua hæc ad internam oculi sedis regionem carnea efficitur, palpebram attollit: qua uero ad externam oculi sedem carnis fibræ ad c nostri imaginem ductis enutritur, palpebræ motus deorsum autem euadit. Oculum septem a gunt musculi, primus in lateris intorsum, fectus exoritur, tertius sursum, quartus deorsum ducunt, quintus & sextus non nihil oculum circumuectunt, primi & secundi musculorum

functionem partim per adiuuantes. Atq; hic sex forma, quæ oblonga & quasi teres uisitur, inuicem correspondent, & à dura membrana neruum uisum inuestiente pronati, in anteriorem duræ oculi tunice sedem iuxta alia latera orbiculatim membranae tendimibus trahuntur. Septimus uero hic ossi occulitur, & solus neruum uisum in orbem ita ambiens, ut sex dicti simul eundē unā cum septimo musculo in ducebant, in posteriore duræ oculi tunice sedem carnis implantatur, & iidem ferè motibus cum sex illis musculis præstet. Al teri nati aliam sursum extorsumq; ducti musculi, ab interiori male latere pronatus, unaq; parte in alam, altera in superius labrum, quæ id alæ subijciunt, insertus. Intorsum uero alam contrahit membraneus musculus, in natiū amplitudine sub tunica illa succingēte latitans. Buccas & labra agunt musculi utrinq; quatuor, ac primus à carne constituitur membrana, carnis fibræ in anteriori possibilibus colli sede & facie ad malas usque enutrit, musculolq; facta. Secundus à malis pronatus, superiori labro implantatur. Tertiū ab inferiori maxilla in humiliori labrum pertinet. Quartus admodū uariis in ea buccarum parte consistit, quam inflamus: atq; hic accedit musculi illius portio, quem nati aliam extorsum agere nouimus, qui unā cum dictis misticulis illos uariosq; buccarum & labrorum motus effingit. Maxillam inferiorem mouentem utrinq; etiam quatuor habentur, primus temporalis est, à uerticis ossē, & frontis quoq; & cuncti referente, & temporis ossibus amplo latoq; principio enatus, ac maxillæ inferioris acuto periclitu insertus. Secundus ad mandendo⁵ manfortius dictus, ab ea capitis parte quæ iugale os nunc cupatur, procedit, externæ maxillæ fecti insertus. Tertiū à capitis processibus alarum imaginem exprimentibus, in internam maxillæ sedem implantatur, unā cum dictis maxillam attollens, & in latera prorsumq; retrorsumq; agens. Quartus cum uos coniunge maxillā deorsum trahit, & à stylium imitante capitis processu intus ducens, duobusq; uentribus priuatione donatus, ad summum mentum maxillæ inferiur. Os⁶ referens deorsum rectā trahunt duo musculi hi inuicē proximi, atq; à pectoris ossis summo pronati. Sursum uero id ducit alij duo, à maxillæ inferiori principij ductes: in latera autē id os sursum allicie uo utrinq; musculo, qui à capitis processu styli referēte nascit. Deorsum quoq; ad latera utrobique unus musculus, ab elatori capulæ costa principij obinens. Octo presentes musculi in anteriore ossis⁷ uim imaginē exprimentē fecti implantantur. Lingueradii à dicti iam ossis medio carnea moles implantatur, quæ:

quæ duorum musculorum uice numerari possent, inter ossum quæ & deorsum rectâ linguâ trahit. Ab eius ossis lateribus utrobique unus etiam lingue radici inferitur, inter ossum, sed tamen magis ad lateris linguâ agens. Quintus & sextus lingue musculus in utroque latere linguæ à capitis processibus stylum referentibus enati, lingue radici implantantur, eam sursum, prout hic aut illic contrahitur, ad lateris ducentes. Septimus & octauus utrinque finguli à lateribus maxillæ inferioris iuxta molarium dentium radicem enati, lingue longitudini secundum humilia inferuntur, lingue partem ante sectionem in hiantæ ore conspicuam deorsum in latera mouentes. Nonus ab interna maxillæ inferioris sede iuxta lumentum mentum prodians, crassus cernitur, & aliquot donatus inscriptionibus, lingueq; humilioris sedis lingue, eam extorsum agit, quamquam præter hos musculi sedis corpus ante sectionem apparet, talibus implicatur fibris, ut magna Naturæ industria in omnem motum differentiam promptissimè ferat. Primam laryngis cartilagine secundæ committuntur quatuor musculi, laryngis rimulam arcantes; & quatuor tertiam cartilagine secundæ necunt, rimulam aperientes; & duo tertiam primæ colligant, rimulam claudentes; alij duo in tertæ cartilaginis basi constitentes rimulam frangunt. Atq; hi duodecim musculi h, laryngis proprii uocantur. Communis uerò duo ab offe u simili primæ cartilaginis inferuntur, eamq; antorsum attolentes, rimulam laryngis referant; & duo à pectoris offe pronati, in eandem quoque cartilagine pertinent. Dein duo à posteriori sede stomachi in uicè proximi principium ducentes, eius quoque cartilaginis lateribus toti carnet, ut omnes ferè laryngis inferuntur, unum cum duobus potestromè dictis laryngem arcantes. Alij duo ab offe u referent enari, & in laryngis operculi radicem inferi, id sursum antorsumq; uel lunt. In caput mouentium classem illi quoque referiuntur, qui primam ceruicis uertebra primam mouent, sunt autem uniuersi septem paria, quod scilicet utrobique totidem eueniunt musculi. Ac primum par ex quinque superiorum thoracis uertebra primam spinam pronatam, sensimq; extorsum oblique ascendens, occipitis offi implantatur. Secundum par, quod non duobus, sed pluribus efformari uidetur musculus, ad modum quæuium cernitur, præcipua ipsiususpore ex transuersis quatuor superiorum thoracis, & quinque humiliorum ceruicis uertebra primam processibus enatum, intorsumq; quod nonnihil oblique descendens, occipitis offi implantatur. Tertium à spina secundæ ceruicis uertebra enatum, & extorsum parumper oblique repens, occipitis etiam offi inferitur. Quartum par similiter occipitis offi inferunt, à prima uertebra inibi prodit, quæ aliæ uertebrae in spinam desinunt. Quintum ab occipitis offe medio transuersum quodammodo ad laterales primæ uertebrae processus fertur. Sextum à spina secundæ uertebrae in eodè processibus pertinet, similiter ac quinque nunc enumerata in posteriori ceruicis sede constitens, ac pariter ut tertium, quartum & quintum, in uiculis confitis porfissus carnetis & teretibus & gracilibus. Septimum par insignis est atq; à pectoris offi summo, clauiculisq; quæ illi articulantur, utrinque unus pronascitur musculus, qui sursum oblique ductus in mamillarum capitis processum infersionem tentat. Ceterum primis quatuor paribus simul tensis caput rectâ retrorsum ducitur: id uerò tertium primorum parium musculi ex altero latere tantum egerint, ad capitis circumuersionem auxiliabuntur, & in illo motu quintum & sextum par, primam ceruicis uertebra unam cum capite in gyrum ducent. Septimi uerò paris musculi summi manus simul obeuntibus, caput rectâ antorsum flectitur; qui autem alterum laborant, circumuersionis autores efficiunt. Verum ad capitis motum, quo id secundario cum ceruicè flectitur, & extenditur, ac in latitudinem humeros ducitur, ceruicis musculi famulantur, inter octo paria dorsum mouentia reponendi. Ac primum par à quintæ thoracis uertebrae corporis lateribus incipiens, ad primam uicq; ceruicis uertebrae perpingit, stomacho subiectis, superioremq; dorsum partem flectens. Secundum à prima thoracis costa utrinque pronatum, & interne transuersum ceruicis uertebra primam processum sedi inferunt, ceruicem in lateris, sed antorsum magis, ducit. Tertiū ex transuersis sex superiorum thoracis uertebra primam processibus originem obinens, externæ sedi transuersum uertebra primam processum in spinam implantatur, ceruicem quæ retrorsum inclinatum ad latera agit. Quartum par à septimæ thoracis uertebrae spina ad secundam usque ceruicis uertebra pertinet, omnibus intermedijis uertebra, ut & primum par, inferunt, ac ex eisdem principium capiens, superiorem quæ dorsum partem extendens. Quintum par utrinque etiam habet musculus, ab illo offe in transuersos lumborum uertebra primam processum, & infimam thoracis costam inferunt, inferiorisq; dorsum par flexus opificem. Sextum ab infima offis fa-

cribende in dorso incipiens, ad ceruicem usque fertur, in transuersos processus lumborum, sed manifestius adhuc thoracis uertebra primam inferunt. Huius paris ambobus musculis contractis, dorsum exten ditur; altero autem tantū laborante (ut & in alijs paribus) hoc quoque par obliqui seu in latera motus autor euadit. Septimum mus flexio occultatum à posteriori sacri offis fide principium ducens, ad undecimæ usque thoracis uertebrae spinam descendit, omnibus intermedijis spinis asserunt, ac spinas inuicem colligendo, dorsum hic extendens: ut & in sua sede octauum par, quod ab undecimæ thoracis uertebra ad septimam usque ceruicis porrectum, ita profus in intermedijis spinis committitur, ut septimum illis quibus adnascitur spinis. Scapulam ad pectus mouet musculus à thoracis secundæ, tertie, quarta & quinta costis antequam in cartilagine illa finit enatus, & trianguli modo in internum scapulae processum inferunt. Secundus scapulam mouentium ab occipito pronatus, & dein secundum ceruicis longitudinem ad osstæ usque thoracis uertebrae spinam à uertebra primam apicibus principium sumens, in scapulae spinam summam quæ humerum & clauiculæ portionem inferunt, tota sui parte quæ in ceruicè consistit scapulam sursum uel lunt: ea uerò quæ sub ceruicè in posteriori thoracis fide habetur, monachorum quæ cuticulis respondet, scapulam deorsum trahens. Tertius à transuersis superiorum ceruicis uertebra primam processibus enatus, ac clatori capulae basi angulo inferunt, illam quoque attollit. Quartus ex quinta, sexta & septimæ ceruicis, ac triti primari thoracis uertebra primam processum enascitur, scapulaeq; basi inferunt, eam ad dorsum nonnihil sursum contrahit. Primus brachij motum autem à media clauiculæ fide pectoris offi proxima, & pectoris offe pronatus, ac quodammodo in angulum artatus, brachium pectori adducit. Secundus ab altera clauiculæ parte, & summo humero, & scapulae spina principium sumens, suoq; uertice brachij offi transuersum inferunt, id sursum uariè attollit, hunc humeri articulum pulchre tegens, & figure æ non æ abfinit. Tertius ab humiliori capulae costa prodians, brachium rectâ ad dorsum allcit. Quartus à sextæ thoracis uertebrae spina ad humiliorum usque sacri offis sedem ex intermedijum spinarum apicibus originem ducens, & uelut in triangulo uerticem coactus, in brachium inibi inferunt, ubi res commemorat in sectionem longè sub offis capite capulae articulo moluuntur. atque hic musculus brachium uariè deorsum trahit, uti ipsius principium perquam amplum est: neque ex puncto ita ducitur, ut musculi simplicem profusum motum obituri. Quintus uniuersum scapulae cauum costas respiciens occupat. Sextus gibbum scapulae sedem uniuersam fide uendicat, fide ipsius spinam consistentem. Septimus sinum implet inter capulae spinam & clatiorem ipsius costam conspicuum. Hi tres amplius in plantationibus in ligamenta humeri articulum ambientia inferunt, brachij circumactus opifices, quamuis septimus & ad brachij elevationem aliquod auxiliari uideatur. Thoracem mouentium primus à clauicula enatus, in primam thoracis costam inferunt, illam sursum ducens, hac quæ occasione ad thoracis dilatationem inuans. Secundus à basi scapulae pronatus, tanquam digitis quibuscum octo superioribus costis longè antequam in cartilagine degenerent, inferunt, eas quæ extorsum mouens, thoracem dilatat. Tertius ex apicibus spinarum trium inferiori ceruicis, & primæ thoracis uertebrae laum membranarum quæ principium ducens, ternis ueluti digitis, tribus quatuor superiorum costarum interuallis sub scapulae basi inferunt, eas quæ costas sursum oblique ducens, thoracem ampliat. Quartus ab illo offe incipiens, sursum quæ ad ceruicem ductus, duodecim costis quæ primam à uertebra discendunt, inferunt, thoracem arcans. Quintus ex spinarum apicibus duarum infimarum thoracis & aliquot lumborum uertebrae membranas enascitur, & transuersum ductus, ac nonæ, decimæ & undecimæ costis ubi in interiora reflectuntur inferunt, thoracem dilatat. Sextus in thoracis amplitudine repositus, uerarum costarum cartilaginibus pectoris quæ offis lateri exporrigitur, thoracis contractioni præfatus. In duodecim costarum interuallis interiores ac exteriores musculi reponuntur, qui exteriores in costarum offium interuallis consistunt, à superiori costa antorsum oblique suas fibras in humiliorum mittunt: interiores uerò ab inferiori costa sursum oblique in anteriora, ad superiorem costam fibras porrigunt. In sexuor cartilagine quoque legitimis quæ asseruntur interuallis, exteriorum musculorum fibre ab humiliori cartilagine in superiorem oblique antorsum repunt: interiores autem fibre à superiori cartilagine ad inferiorem antorsum pertinent, ac proinde in sex legitimarum costarum interuallis quaterni numerantur musculi, in spuriarum autem costarum interuallis nisi tantum, uniu-

i trauis.
& adnascit.

Interuallorum.

in dolo
p. p. p.
p. p. p.

uerſis unius lateris intercoſtales muſculi quatuor ſunt & triginta, ad unumomnes accendo thoraci præſecti. Atque numerus hæc-
nus in uno latere thoracis quadraginta muſculis, alij totidem in al-
tero latere congruunt. & his octuaginta unus accedit, utrique lateri
communis ipſum uidelicet ſeptum tranſuerſum infimæ peſtoris
oſſis & ſpuriarum coſtarum cartilaginibus & uertebriſ lumborum
ſuperionibus inferitur, ac in medio necum, in circuito uerbò ad in-
ſerſionem carneum, ut languificaſſionem generationi quæ ſubſerui-
entia organa à cordis & partium ipſiſ ſubminiſtrantur ſede dirimēs,
thoracem quæ proprio munere dilatans. Hiſ accedunt octo ab-
dominis muſculi, utrinque nimirum quatuor. Primus ſex extimus
oblique deorſum in priora fibras porrigit, cum ſuo conſiſte toti ad
domini inuolucrum efformans. Secundus oblique ſurſum in an-
teriora fibras mittit, & cum ſuo partim inuolucrum quoque abdomini
conſtituit. Tertius rectâ fibras furum ducens, à pubis offe ad pe-
ctus conſcendit. Quartus tranſuerſum fibras digerit, ac cum ſuo pa-
ri etiam, ut & obliqui, inuolucrum abdomini extruit, ad thoracis
conſtrictionem non minus quàm cæteri abdominis muſculi ſuppe-
tas ferens. Cubitum duo ſeſcunt, quorum anterior unum ca-
put à ſcapule ceruicis elanſit ſede, alterum ab interno ſcapule pro-
ceſſu mutatur, & illis efformatus capitibus in radium inferitur.
Poſterior à brachij offe enatus, in anteriorem cubiti articuli ſedem,
poſſiſſimum uerbò in ulnam inferitur. Extendunt autem cubitum
tres, ac unus ab humiliori ſcapule coſta naſcitur, ſecundus à bra-
chij offe ceruicis poſteriori ſede. hi in deſcenſu inuicem conſcun-
tur, & ipſis tertius admittitur, à media ſerè longitudine oſſis bra-
chij enatus, & ſimul cum illis in poſteriorem ulnæ proceſſum inſer-
tus. In interna cubiti ſede gracilis reponitur muſculus, qui ab in-
terno oſſis brachij tubere pronatus, in latum degenerat tendinem,
internæ ſummæ manus cuti magna ex parte ſubnatis: cuius beneficio
ea cutis minus uerſatilis, & ad angendū aptior reddi credit. Ra-
dius in pronū duobus muſculis ducitur, uno quidē ab interna cubi-
ti articuli ſede enatus, & in radiū oblique implanatur: altero autē iuxta
brachiale ab ulna in radiū tranſuerſum ducto. In ſupinū uerbò radius
alijs duobus ſeritur, uno quidem longo, & à brachij offe ad inferio-
rem radii partem, cui brachiale articulan, pertinente: altero ab ex-
terna cubiti articuli regione ad mediam radij longitudinem obli-
que exportetur, ibidem quæ inferio. Brachiale quatuor præci-
pius agit muſculis, ac duo primi ab interno tubere brachij oſſis
pronatiſcunt, & unus poſtbrachialis offis indicem ſuſtinent, alter
uerbò brachialis minimo oſſi implanatur, tertius à brachij oſſena-
tus, biſido tendine in poſtbrachialis oſſa indicem & medium ſuſti-
nentia inferitur, quartus ab externo brachij oſſis tubere pronatus,
ac ulnæ exportetur, in poſtbrachialis oſſis parui ſuſtinentis digiti
inſerſionem molitur. Duo primi ſimul brachiale ſeſcunt: ter-
tius uerbò & quartus ſimul contracti, id extendunt. Verū primo
ſimul cum tertio tenſo, brachiale in internum laus agit: ſecundo
autem & quarto unâ laborantibus, id in externum laus in clinatur.

Digitos manus mouentium primus ab interna anteriorisq; cubi-
ti articuli ſede enatus, ante brachialis radiū in quatuor diſſcinditur
tendines, ſecundus quatuor digitorum internodij inferſus, illaq; ſe-
ſcens. Secundus ab eadem ſede cū primo, ſed magis decliū, origi-
nem ducens, primo ſubſeruitur, in quatuor etiam dirempſus tendi-
nes, qui primi tendinibus ſubſecti, ante ſecundi digitorum internodij
radicem eos tendines perforat, tandem in tertia quatuor digitorū
oſſa inſerſionem molientes, ac ſeſcunt. Tertius à radii iuxta cubiti
articulum enatus, tertio pollicis articulo inferitur, ipſius quæ flexus
autor euadit. Tertium muſculum, in ſerie alijs tredecim numero ſub
ſequuntur, in extrema manu reſpoſit, quorum biſ primo ſingulo-
rum quinque digitorum oſſi inſeruntur, eius flexionis opifices, &
tres ſecundo pollicis internodij poſſiſſimum inſerſi id quoque ſeſcunt.
Decimus ſeptimus itaque digitos mouentium ab externo
brachij oſſis tubere natus, & indicis, medio ac anulari præcipue im-
plantatur, eos digitos extendit. Decimus octauus ab eadem qua nu-
per dictus ſede prodians, parui digiti extenſionis primarius autor
eſt, & uariè cum decimiſſimi tendine tribus anularis digiti oſſis
inferſo commixtus, etiam abductioni uerſus exteriora nonni-
hil inibi ſubſeruit. Decimus nonus cum illo qui uigefimus primus
erit, commune principium ab ulna, non procul à brachialis ſede
naſcitur: & in duos ſerè diſſectus tendines, unum exteriori indi-
cis, alterum medijs lateri digerit, illorum quæ digitorum in ex-
ternum laus abductionis autor cenſetur. Vigefimus à brachiali pro-
natus, & externo poſtbrachialis oſſis paruum ſuſtinentis lateri ex-
portetur, primo quæ diſſigit oſſi inferus, illum extorſum in
laus abducit. Vigefimus primus externo lateri exterioris pollicis

regionis ad tertium uſque articulum implanatur, pollicis uerſus in-
dicem extenſionis autor. Vigefimus ſecundus ab ulna paulo ſupe-
rius quàm nuper dictus prodit: & mox bipartito ſciliſ, una por-
tione in tendinem ceſſat, brachialis offis pollicem ſuſtinenti inſer-
tur, & ductum, quo manudructi motum in pronum ſequitur, ad
iuuantem. Altera autem pars in duas rurſus dirimitur, quæ ſin-
gulae unum efficiunt tendinem: & hæc quidem ſuum tendinem
primi pollicis oſſis exterioris ſedis interno lateri inſerit: illius uerbò
partis tendo illi oſſi tantum obnaſcitur, in ſecundum & tertium
pollicis oſſes inferſus. Horum tendinum beneficio pollex inſorſum
uerſus extenditur. Vigefimus tertius ad internū primi pollicis oſſis
laus ſedem obtinens, pollicē ab indice inſigniter abducit. Vigefi-
mus quartus ab offe poſtbrachialis indicem ſuſtinentem enatus, &
primo pollicis offi præcipue inferſus, pollicem indici proximē ad-
ducit. Superius adhuc quatuor graciles muſculi, quatuor tendi-
nibus ſecundi digitos mouentium muſculi in uola attemi, & in
internum laus primi quatuor digitorum oſſis inferſus, eorum quæ
digitorum ad pollicem in laus adductionis miniſtri. Reponunt
itaque in interna cubiti ſede muſculus, latum manus efficiens
tendinem, primus & ſecundus brachialis motuum autores, pri-
mus ſecundus & tertius digitos mouentium, & duo radium in
pronum ducentes. In externa autem ſede conſiſtunt decimus ſep-
timus, decimus octauus, decimus nonus, uigefimus primus, uigefi-
mus ſecundus digitos mouentium, & tertius & quartus brachia-
lis motibus præſtorum, & duo radium in ſupinum agentes,
ſunt quæ omnes numero nouem. Verū decem conſurgunt, ſi à
uigefimo ſecundo digitos mouentium illam portionem diſtinxer-
is, quæ brachialis offis pollicem ſuſtinenti tendinem offert. In extre-
ma manu obſeruantur decem muſculi, primos articulos digitorum
ſeſcantes, & tres ſecundi pollicis internodij flexus autores, & dein
digitos agentium uigefimus, uigefimus tertius, uigefimus quartus,
& quatuor muſculi quorum beneficio quatuor digiti pollicis ad-
ducuntur. Singuli ueroſum teſtes cum ſuis ſeminalibus uaiſ tu-
nica obducuntur à peritonæo pronata, & aliquot rectis carneisq;
fibris enutrit, inſimè quæ ſemen deferentis uaiſ ſedi inſerta. Hiſ
fibris teſti unus conſtituitur muſculus, cuius ope teſtis obſcure
ſurſum uellitur. Sic & membranz uerum firmantes, utrinque
carneis donantur fibris, hæc quæ ratione utens utrobique unum
poſſidet muſculum, cuius auxilio leuitur ſurſum uerſus illa con-
trahitur. Veſicæ ceruici unus orbiculatim obnaſcitur muſcu-
lus, inſpectum uerſus urinz excretionem prohibens. Item alius quo-
que " muſculus, reſtinet ſemini ſinem circulum amittit, immaturæ
egeſtionis præſectus, & duo alijs muſculi poſt egeſtionem rectum
ineſtimum alacriter furum attollunt. Penis radii utrinque
à pubis offe gracilis inferum muſculus, nimis quàm ſegniter ad ip-
ſius tentionem iuuans. Quinque iam à anteriori ſede muſculi re-
ctum ineſtimum orbiculatim amplectentis, duo enaſcuntur muſcu-
li, inuicem ſibi proximi, & urinz meatui, quâ ſi ſub pubis oſſibus
ſurſum reſſectitur, implantati, meatum quæ in ſeminiſ eiaculatione
quo minus ille ad flexum occludatur, dilatantes. Primus ſemur
mouentium ab illum oſſis extrema ſede, & coccygis oſſis poſteriori
regione enatus, poſteriori magni femoris proceſſus ſedi, & eius
quoque radii ampla inſerſione innaiſcitur. Secundus ſub primo
magna ex parte reconditus, magis quæ ab anteriori illum oſſis ſede
pronatus, etiam magno femoris proceſſu inferſus. Tertius ſecundo
longè minor, ipſoſ penitus occultatur, ab illum oſſis iuxta po-
ſteriorem coxendicis ac tabuli ſede enaſcitur, magno etiam ſemo-
ris proceſſu inferſus, & ut duo priores ſemur extendens, extor-
ſumq; in laus agens. Quartus à tribus humilioribus oſſis ſacri oſſi-
bus pronatus, etiam magno proceſſu inferſus, ſemur extendens,
& extorſum non parum circumducens. Quintus omnium cor-
poris muſculorum maximus, & pluribus partibus à coxendicis
offe ac cubis principium ducens, poſterioriſ femoris ſedi ad hu-
miliora ipſius uſque capita inferſus, extenſionis & rectæ ſtationis
autor habetur, ſemur etiam inſorſum agens, idq; ipſius poſſiſſimi
portione à pubis oſſis humiliori ſede pronata. Sextus à duabus in-
ſimis thoracis & aliquot ſuperioribus lumborū uertebriſ initium
capies, minoris femoris proceſſu inferſus, femoris flexus unus cum
ſeptimo autor: qui à tota interiori oſſis illius ſede enatus, minori
quoque proceſſu elatiſ ſexto implanatur. Octauus à pubis offe
pronatus, ſub minori proceſſu femori longam inſerſione implanta-
tur, id quidem ſeſcens, uerū etiam impenſe inſorſum mouens.
Nonus anteriorem pubis offis foraminis ſedem occupans, maio-
riſ quæ femoris proceſſu inferſus, inſorſum ſemur circumuerti:
Decimus poſteriorem anteriorem uē dicti iam foraminis ſedem ſi-

z. h. p.
m. p. p.

z. h. p.
m. p. p.

bi uendicans, & secundum coxendicis ossis posteriora tutissimè reflexus, ac uelut alijs musculis hic pronascentibus adauctus, maiori quæ femoris processui implantatur, femur extorsum circumuertit.

Tibiam agendum primus ab illo ossi spinæ antica fede enatus, & admo dum oblique secundum femoris internam sedem ductus, anteriori tibiæ sedi inferitur, totiusq; corporis gracilissimus, & simul longissimus musculus efficitur. Secundus ab ipius ossium commixtura enatus, in eandem cum primo sedem inferitur. Tertius à coxendico ossis appendice principium obtinens, in eam quoque sedem tibiæ implantatur. Quartus ab eadem fede coxendicis ossis pronatus, & portionem fui à femoris offe in descensu assumens, tibiæ cum fibula articulo, sed potissimum fibulæ inferitur. Quintus ab eadem etiam regione principium adeptus, in anteriorem tibiæ sedem cum tribus primis, uerum minus declius, implantatur. Sextus ab illo ossi spinæ pronatus, membrana modo musculi os femoris amplexantibus obducitur, & postillud ad exterioris latus genu articuli inferitur. Septimus à radice magni femoris processus enatus, & externum femoris latus occupans, cum octauo & nono tendinem efformat, cui patella innascitur. Octauus enim à ceruice femoris & radice maioris ipsius processus originem ducens, quasi totum femoris os proximè ambit. Nonus à coxendico ossi tubere supra ipsius cum femore articulum, anteriori parte còspicuo originem fumens, & septimo & octauo intratus musculis, ad anteriorem genuregionem fertur: ac in tendinem degenerans, cum duobus nuper dictis unum constituit tendinem, anteriori tibiæ sedi ualidissimè implantatur, atque ita primus, sextus, septimus, octauus & nonus tibiæ extensionis opifices habentur, secundo interim, tertio, quarto & quinto tibiæ liquide extendentibus. Qui in poplite latitat musculus, & ab externo genu articuli ligamento in tibiæ os oblique perinet, tibiæ non flectit, & si quid agit, obducit motum imitatur primi radii in prouum mouentis musculi. Eorum qui pedem mouent, primus ab interno femoris capite iuxta genu articulum incipit, uti & secundus ab externo capite principium nascitur, ambo posteriore suræ partem constituentes, & cum quarto pedem mouentis musculi tendine congreddentes, in calcem inferuntur. Tertius exiguus est musculus, ab externo quoque femoris capite pronatus, & in poplite regione adhuc in tenuissimum tendinem delinens, calcis ossis interno lateri inferuntur. Quartus, pedem mouentium maximus est, ac à fibulæ cum tibia coarticulatione incipiens, in ualidissimum definit tendinem, cui duorum primorum tendo unitur, simul cum ipso calci inferuntur. Quintus musculus tibiæ ac fibulæ posteriori sedi proximè allocatus, ab ipsèd pronascenti ossibus, ubi illa primùm deficiunt, & iuxta interioris malleoli posteriora tendinem educit in tarsi os, quod tesseram imitatur ossi conterminat, & inferuntur. Sextus in anteriori tibiæ fede positus, à tibiæ offe quâ illi fibula superius coarticulatur pronatus, tendinem in radicem pedis ossis pollicem sustententis inferit. Septimus à fibula principium ducens, externum tibiæ latus occupat, ac tendinem sub pedis inferio ramum reflexum, pedis ossi pollicem sufficienti inferit. Octauus septimo occultatur, atque à fibula etiam enatus, tendinè inferit adicis ossis pedis paruum digitem sustententis. Nonus pars est eius quem quatuor pedis digitos extendere mox dicturus sum: inferitur uero ad medium fere longitudinis ossis pedis, ante paruum digitem positi. Primis quinque musculis pes extenditur, seu fortiter terræ admoetur, quomus tertius musculus id inualide præstat: & si quid ad pedis motum facit, eum in obliquum uersus interiora agit: sexto autè, septimo, octauo & nono pes flectitur, horumq; musculorum beneficium pes laterales motus, prout singuli agunt musculi, experitur. Pedis digitos mouentium primus in planta totus collocaur, & infima parte membranam impense crassam, & lato in manu tendini non ab similem pertinaciter obnatum possidet: & à calcis offe pronatus, secundis quatuor digitorum internodijs singulos tendines offert, eorum flexus autores. Secundus & tertius posteriore tibiæ sedem perreptant, & secundus tibiæ offi magis quàm fibulæ expor rectus, ab illoq; pronatus, tendinem in plantam mittit, qui in quatuor dissectos tendines, singulos quatuor digitorum tertijs ossibus inferit, primi musculi tendines, perinde ac in manu fies perforantes, eaq; ossa flectentes. Tertius à fibulæ ad tibiæ nexu enatus, & etià fibulæ multum exporrectus, tendinem in plantam profert: à quo exigua porrio tendinibus commisceatur, indicis & medijs tertium internodium flectentibus: reliquos autem totus in secundum pollicis os inferitur, illius flexionis auctor. Decem musculi hinc succedunt, qui insigniter mutuo implexi, ac pedis ossibus adnati, prima digitorum ossa flectunt, duobus musculis ad singulos digitos pertinentibus. Decimus quartus igitur, cuius pars nonus pedem mouentium

centebatur, à tibiæ anteriori fede pronatus, in quatuor dirimitur tendines, qui quatuor digitis inferi, eorum extensionis autores cen sentur. Decimus quintus ab anteriori tibiæ fede etià pro cedenis, pollicis inferitur, ipsius extensionis opifex. Decimus sextus in superiori pedis fede reponitur, carneq; est moles in quatuor diuisa tendines, quorum unus pollicis superioris fedis externo lateri implantatur, secundus in ducis, tertius medij, quartus anularis: atque hi tendines eorum digitorum in externum latus abductionis opifices sunt. Decimus septimus externum pedis latus occupans, & parui digiti primo ossi inferuntur, illud à cæteris remouet. Decimus octauus interno pedis lateri exporrectus, pollicem à cæteris digitis abducit. Dein in pedis planta carne confitit substantia, in quatuor graciles diffecta portiones tendinibus adherentes, quorum ministerio tertia quatuor digitorum ossa flectuntur. Hæ portiones interno quatuor digitorum lateri ad primum articulum inferuntur, eorum ad pollicem ad ductionis autores habentur, ac proinde si istas quatuor portiones quatuor musculorum uice enumeraueris, in tibiæ posteriori fede obleruabis primum, secundum, tertium, quartum pedem mouentium, secundum & tertium digitos mouentium, et sub illis quintum pedem mouentium. In anteriori uero sextum, septimum, octauum, nonum pedis motum autores, & decimum quartum, decimum quintum digitos mouentium: in pede autem habueris primum digitos agentem, & decem prima digitorum ossa flectentes, & decimum sextum, decimum septimum, decimum octauum digitos quoque mouentium, nisi decimum sextum in plures diuidere proposuisset. Porro in musculorum enarratione passim ligamentorum non memini, quodd magna ex parte articuli inuicem respondeant. Omnibus enim articulis orbicularem ligamentum ab uno offe in aliud, aut in cartilagineum, uel à cartilagine in os, aut cartilagine in fetum priuatum obducitur, paucis que articulis ligamenta accessere peculiaria. Vt in capitis articulo teres quoddam à dente secundæ ceruicis uertebrae in occipitis os ducitur, & secundum dentis posteriorem sedem in prima uertebra unum transuersum fertur. Vertebrarum corpora ligamentis admodum cartilagineis committuntur, ascendentes uero & descendentes eorumdem processus ualidis quoque, sed tantum ambientibus colligantur: dein in spinarum interuallis membraneum cõstitit ligamentum, sicut in cubito & tibia, ubi ossa hic inuicem deficiunt: insuper in pubis ossium foraminibus huius generis occurrit ligamentum, seu membrana pontis. In humeri articulo tria peculiaria uidentur, quorum primum teres est, & ab interno scapulae processu enatum, in externum humeri caput fertur, alia duo ab elatrio ceruicis scapulae fede enata, in idem caput perueniunt, & unū quoq; hic ab interno scapulae processu summum humeri ducitur. In brachialis ossium inter fese & cum postbrachialis ossibus connexu, ut & in pede, passim cartilaginea ligamenta interueniunt. A sacro offe duo tertii in coxendicis os pertinent. Ex femoris superiori capite teres ligamentum in coxendicis acetabulum inferitur. In genu articuli medio cartilagineum cõstitit ligamentum, & dein in anteriori ipsius fede, & utrinque ad latera unum peculiare secantibus obuium est. Ex ligamentorum uero transuersum tendinibus obducitur, tendines que ne sua fede declinent, continentium numero, in interna brachialis fede unum cõstitit, & secundum uniuersam internam cuiusq; digiti fedem unum continuum habetur, iuxta brachialis radicem in externa radij & ulnæ fese de flexo occurrunt. In anteriori tibiæ fede iuxta talum unum quoque obseruatur, & tria inter calcem internum quoque malleolum, dein unum inter calcem & externum malleolum. Sic & in interna inferiori uel pedis digitorum fede, huius quoque generis ligamenta spectantur.

DE ORGANIS NUTRITIONI,

quæ ex cibo potuq; fit, simulantibus.

Caput III.

VANDO QUIDEM homo propter semen genitale sanguinemq; menstruum, generationis nostræ primordia, & eorum quibus constamus materiam immortalis fieri nequit, immensus rerum Opifex, ut is quàm diutissimè uiuat, & species ipsius nunquam deficiens semper immortalis peruectus, sollicitè machinatur. Vt enim ad debitum incrementum homo attingeret, ac illa quæ iustus calor perpetuo depalcitur, quàm fieri posset proximè restitueretur, or-

gana nutritionis multitudine famulantiâ obtinuius. Cibus namq[ue] denobis, quò postmodum leuior opera conficiatur, effractus, per inde ac potus ab ore in uentriculum, tanquam in promprium, per uiam ducitur, quæ duabus proprijs tunicis tendi, atque in se incidere appris formata, ex faucibus hui[us] alpera arteria, ac dein secundum thoracis uertebras per septum transuerfum in superius, sinistrum uel uentriculi officium peruenit, & stomachus aut gula uocatur. a dextera
a sinistra

Ventriculus uero inter iecur & lienem hui[us] sepio repositus, & insigniter capax, & secundum transuerfum obliquus, in sinistra corporis sede quàm in dextra amplior, & duabus demum tunicis distendi contrahi, quæ idoneis, & tertio quodam inuolu cro quo peritonæum deducit intestis, efformatus: & compluribus uenis, arterijs ac neruis implexus, quod ab ore illi delatum est, concoquit, ac uelut in lacteum cremorem infusa ubi emutat, quem per suum inferius officium ex dextiori sede dextri ipsius lateris exortum, in intestina propellit, quæ corpora tantum in continuo quæcinnu meris oribus gyris quæ tortuoso ductu à uentriculo ad podicem pertinentia, & similiter ac uentriculus duabus proprijs tunicis exstructa, quibus tertia à peritonæo accedit, non minus quàm duæ proprie, laxari contrahi quæ apta, non tamen undique pariter ampla. Intestinarum siquidem à uentriculo procedens origo, secundum uentriculi posteriora ad dorsum usque reflexa, & duodenum nobis appellata, ac dein huic duodens intestinarum pars, quam ieiunum dicimus, & ea quæ illum seu uoluulus nuncupatur, suisq[ue] oribus ita & sedem undique umbilico subiectam & contemni nam implet, pari quodammodo conflat amplitudinem, quæ quàm arcta sit, ubi dictis nuper intestinarum partibus gracilius uoluen in deretur, in causa fuit. Porro intestinarum pars in quam ile terminus cessat, impense crassa & ampla uisitur, ipsiq[ue] appendiculum con tinuatur, inftar lumbrici inuolu crum angustum quæ, & uno ore donatum, ideoq[ue] cæci dissectionis proceribus appellatur. Ipsa uero cæca intestini pars à dextri renis fede à iecoris cauâ ascendens, hinc secundum uentriculi fundum ad lienis sedem, & illinc secundum sinistrensis notum deuoluatur, & quo quodam in sinistra pu bis fedè reflexa, sed quæ illo ductu colum conueniens, super ossis sacri initium recta deorsum ad anum fertur, recta ac principis intestini nomen ibi obtinens. In hac itaque intestina quicquid uentriculus conficit, depellit, per uarios illorum gyros deuoluen tum: uenæ autem quæ innumera ferè à iecoris cauo unâ cum arterijs à magna arteria deprompsit, inter duas membranas intestina dorso colligantes, multa quæ pinguedine ac glandulis abundantes, & in eienterum uocatas, in intestina pertingunt, ex ipsijs (sed potissimum gracilibus) intestinis, quicquid sanguini efficiendo idoneum est, simul cum aqueo tenui quæ concoctionis officine uentrici recre mento exagunt, id iecori sanguificationis officine deferentes. Ipsa uero autem crassius & ineptum suctioni recrementum sensim in crassa colligunt intestina, illic tantisper asseruandum, donec hominem molestans, recluso rectu intestini obtruncatum ambiente musculo, semel uniuersum, quæ hominis arbitratu egeratur. Iecur in nullas di remptum fibras lobos uel, ipsi subministrantium organorum elastifsimam sedem occupat, ac uentriculo magna ex parte incumbens, sepio transeuoluit proximè hui[us] ditum, & magis dextram quàm sinistram corporis sedem implet, supra gibbum, infra cauum uisitur, accumbentium illi partium formæ ad amissum congruens, & multarum uenarum implexu, quibus propria iecoris substantia concreto nuper sanguini similis circumfunditur, efformatur, tenui quæ inuolucro ab ipsius ligamentis quibus peritonæo firmatur procedente obiectum, neruulos quæ duos & arteriam trem uenam admi tens, & naturalis seu altricis aut, ut Plato dicebat, uenerocorum cibo rum & potum concupiscibilis animæ fomes. Cæterum uenarum per iecur diffusarum una series in gibbo ipsius consistit, ad causam pertinens uenarum, altera in iecoris cauo reponitur, portæ uenæ cau ducem constitutæ quæ: primum uesicula bilem suam recipienti furculos duos promittit, dein uentriculi posteriori sedi iuxta inferius ipsius officium: inde uentriculi fundi dextæ parti ramus offertur, à quo ramuli in uentriculum & superiorem omni membranam sparguntur, quod membranam excipit corpus facili modo extructum, & ualis tui deducendis præcipue adaptatum: quanquam quum uenis arterijs quæ & pinguedine illis infusa lateat, intestino rum quoque calori fouendo auxiliatur. In ista cruci enim à dorsi medio hui[us] uentriculi posteriori fede incipiens, per iecoris cauum ad fundum uentriculi (à cuius tertio inuolucro inibi pronascitur) ad lie nis cauum, & hinc ad dorsi medium suo uelut initio deferitur. Hinc uero facili inftar deorsum pro sentum, anteriori intestinarum sedi obuoluatur, innata uel, colum intestini quæ uentriculo exporrigi,

tur, menterit uice dorso committens. Cæterum portæ caudæ postquam omento suffulsa, dictas nuper deprompsit propagines, in duos partitur truncos, ac dextrum qui grandior est, per menterit uariè digestum, intestinis offert, prius duodenum intestino, & ieiuni initio ramum exhibens, glanduloso corpore hui[us] intestiniom fedi exporrecto suffulsum. Sinister truncus inferiori membrana omenti intextus, uentriculi posteriori sedi quæ dextram dorsi partem respicit, parum offert propaginem, dein etiam omenti inferiori mem branz, mox à glandulis hic ualorum turæ distributioni præfictis, & colore carnis: dein secundum posteriora uentriculi ramus ab il lo ascendit, uentriculi dorsum medium spectat hui[us] furculos primum exporrigens, & coronæ ritu superius uentriculi officium ampleciens, à quo præter furculos deorsum fursumq[ue] depromptos, sunt secundum uentriculi posteriora ad inferius uentriculi officium prope rit. Ipse autem sinister portæ caudis truncus sinistrorum semper tendens, insignem hic quoque promittit uenam, omento & colo intestino implicitam: ille uero in uarias sectus propagines, & sobolem adhuc humilioris omenti membranz spargens, ienis cauo inferi tur, ab ipsius propaginibus, antea quam lienem subeant, uentriculi sinistrum lateri ramulos offentes: inter quos insignis occurrit, qui fundum uentriculi in sinistra fede perrepans, uentriculo & superio ri membranz omenti soboles deriuat. Venæ portæ autem soboles per iecoris substantiam distributæ, quicquid ab intestinis & nonni hil à uentriculo quoque iecori derulerunt, in se continent: ac iecur eius cremoris optimum concoquens, in sanguinem ubi emutat, suæ etiam concoctionis duplex recrementum, uti in uini omenti quæ concoctione alia fieri cernimus, obtinens: unum quidem crassius, quod uelut sanguis hui[us] & luti conuertitur, atrax hui[us] uis uisgo ferè dicitur: & per portæ uenâ in lienem ablegatur, qui ad sinistram uentriculi latus ad inferiora posterioraq[ue] repositus, lingue crassioris imagi nem exprimit, accumbentium organorum formæ iecoris ritu congruens, & multis uenis ac item arterijs intextus, quibus propria lienis caro liguini similis, & tenui tunica, quam omentum porrigit, interiecta obnascitur. Lien itaque crassius iecoris recremen tum ad se allicere, atq[ue] in ipsius nutrimentum conuerrere, & si quid sibi adaptare nequit, in uentriculum ubi cruciatur credimus. Tenuius autem iecoris recrementum, quod uelut flos uini habetur, bilis fla uæ est, quam meatus inter portæ & causæ propagines per iecoris substantiam digesti in fe allicunt, & sensim collecti in unum me tum cessant: qui ex iecoris cauo eductus, in bilis uesiculam pertinet, causæ iecoris fedè inftar oblongioris piri medæ ipsius amplitudine innatam, & corpore constantem distendi laxariq[ue] apto. In hæue sicula bilem asseruati dissectionis professoribus persuasum est, do nec ipsa meatus peculiaris beneficio illam in duodenum intestinum protrudat: simul cum siccis uentriculi recrementis egerendam, ac intestina sua inordati facultate ad propellendum irritantur, atque à pituita illa iuxtafecti laterantur. Cæterum sanguis dictis nuper exercitibus repurgatus, exangulifissimis uenis portæ ramis in ar dillimas causæ uenæ propagines tendit, tenui acq[ue] recremen to, quod ex intestinis in iecur assumptum fuit, uehiculi loco utens.

Id namque hæc uenæ sanguinem concoctans, & simul cum sangui ne in causam uenam confendens, sui in his angustioris insignem u sum præstat. Quum uero hui[us] uenæ sanguini promptæ digestio nis nomine ascribit, & sanguis tantam ipsius copiam insuper non requirit, consonum fuit, ut id à sanguine alioquin ossi ipsi futurum expurgaretur: cui muneri renes apposuissimè famulantur, utrinque singuli ad uenæ causæ latera, & iecori proximè allocati, ac maximam singuli illius humoris portionem strenuè ad se allicientes, illam quæ à ferocis exolentes. Quod quo opportunius moliantur, insignis uenæ & item arteria nuper transeuoluit exporriguntur, ac ren in sinum membranæum & ampliat causam, in multas quæ dissectum propa gines, ferum sanguinem excipit, & substantiæ renis illi sinui obna tæ, & duplici tunica obiectæ beneficio urina expurgat, illam in alium deducens sinum, quem urinarius meatus uenæ modo con structus excipit, hanc in uesicam delaturus. Vesica etenim rorundæ lagene quodammodo riu urinam sensim admittens, ad poste riorem triplici ossis sedem posita, peculiari constat tunica simplici & nerua, duplici quæ fibrarum genere intertexta, & contrahi ac distendi prompta, cui à peritonæo abdominalis uenæ membrana, quæ hæctenus à dextiorum organorum est inuolucrum & firmamentum, alia obducitur. In posteriori uesicæ sedem hæc procul ab ipso ceruice, à singulis renibus singuli meatus admodum indurite infer runtur, ipsa quæ tantisper urinam colligit, donec illa ure copia aut qualitate hominem molestans, recluso obtruncatum uesicæ ceruicem ambiente musculo, uniuersum exernatur. Sanguis hac in dustria repurga,

a dextera
a sinistra

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

a dextera

repurgatur per caue uenae ramos, seu riuulos quosdam uniuerso corpori digeritur, ut singulae partes sibi familiare ex sanguine emulgeant, id quae emutatur, & sibi apponentes, in proprium nutrimentum conuertunt: ac demum huius confectionis quoque retremenda, id per propriis functionibus abigant. Porro & caue series eiusmodi plurimum obstruatur, ubi ea in posteriori iecoris fede consistit, ex anteriori ipsius regione ramos promittit, in iecoris gibbum numerosa serie digressus: sursum autem ascendens, ac sepeurum transversum cum cordis inuoluco perforans, duas propagines septo largitur. Ad dextram cordis autem caua ampliori orificio in dextrum cordis uentraculum dehiscit, quam caue orbicularis amplitudo uisum uisum. A posteriori eius implantationis (nisi manus dicere exoritur) sed ea uena prode, cordis basim corone modo cingens, & deorsum per cordis superficiem ramulos digerens. Cava a corde sursum condescens, ac cordis inuoluco inibi praetergressa, uenam parit expertem, & oculo frequentius inferiora costarum interualla utrinque enutrientem, a dextro latere promittit. In iugulo autem ipsa bipartita scinditur, ab ipsius anteriori fede pectoris ossi & interpleuribus thoracem membranis uenas offentes, abominis superiora percipientes. A radice uero alterius trunci facies modo in iugulo bipartitionis insignis promittit uena, sursum primam costam in axillam percurrens, sed prius in thoracis cauitate ramos promittens, in tria superiora sibi lateris costarum interualla absumendum, & alium per transversos cervicis uertebrae processus in caluariam usque porrigendum, & alium in posteriora thoracis iuxta cervicis radicem sparsum. Praeterea uena thoracis egressa, inter dum hic humerarium promittit uenam, & ramum mulcis anteriori thoracis sedi intrasit: alium posteriori fedi thoracis, & cauo scapulae: & lateri thoracis alium digerit, in axillam fectinans. Trunci autem in iugulo facies bipartitionis reliquum in duos impares ramos diffundit, & horum interior gracilior, in internam iugularem constituit uenam, duabus propaginibus duram cerebri membranam adueniens, caluarii subit. Exterior uero ab externo latere propaginem, ex qua humeralis uena confluatur, deducens, sursum condescit, & per scapulari efformans iugularem uarietate fauces usque excurrit, & in linguam, laryngem, palatum, faciem, tempora & uerticem distributam, tribusque uenis caluariam ingredientem. Humeralis uero priusquam sursum clauiculae & summo humero in brachium feratur, ramum posteriori cervicis fedi, & alium in capulae gibbo, & alium summi humeri superiori fedi exportigit, & secundum exterius lacus musculi cubitum flectentium anterioris sibi cute propens, foveolisque gradatim cuti depromens, supra cubiti articulum dissecta, aliquando unum ramum penitus latenter, & max absumptum, ad cubiti articulum deferit, alium sub cute oblique ad cubiti flexus medium cum axillaris uenae ramo coniungit, communemque uenam constituiturum. tertium sub cute secundum radium in posteriora cubiti, ac tandem ad brachialis radicem iuxta uenae extremum mittit, qui axillaris propagini inibi commixtus, parui & annularis digitorum exteriora scandit. Axillaris in axilla latitans, & cuti anteriorem brachii sedem versus interiora inuestitque ramum offentes, furculum praebet capitis musculorum cubitum extendentium, & alium illo forum medice prope modum longius dunt, in aliam propaginem cum quanto brachium petente neruo secundum brachii posteriora ad cubiti usque exteriora ablegat. Mox in duas fecta uenas, unam prorsus toto ductu in profundo submergit, ac arteria semper committatur, per cubiti articuli flexus medium deducit, quae ante cubiti longius in medium in duas fecta propagines, unam secundum radium, alteram secundum ulnam versus brachii radicem porrigit, & hic rursus in furculos dirempta, in internam digitorum sedem ita digeritur, ut singulis digitis duae offerantur foveolae, & furculus quidam inter pollicis primum intermedium & postbrachialis os indicem sustinens, ad manus externam sedem peringat. Altera autem uena sub cute semper exprorecta, iuxta cubiti articulum in duos partitur ramos: quorum alter oblique versus cubiti articuli flexum contendens, cum humeralis ramo committitur, simul cum illo communem efformans uenam, quae duabus illis medijs uenis constituta, ac oblique deorsum tendens, radium quae tandem condescens, in externa cubiti sede infertur. Y in duas diffundit foveolas, quarum altera medij digiti potissimum externam sedem petit, altera uero pollicis & indicis offertur, furculum in internam manus sedem spargens, ramulis notent: Veneris sacrum implicatibus committendum. A lateri axillaris iuxta cubiti articulum facies diuisionis ramus, uarias propagines in cubiti internam sedem depromit: quibus crebro uena accedit, ab altero uenam communem constituentium ramum, quem axillaris porrigebat, enata. Haec propagines ad modum

uarietate modo coeunt, modo rursus sinuice diremptae, ac internam cubiti sedem cutem impientes, tandem in internam manus cutem prorumpunt. Ceterum insignior eius ramus propago ulnae exprorecta, & in cubiti exteriora etiam furculos promens, iuxta brachialis radicem humeralis ramo committitur, ad parum digitorum & annularum contendit. Cavae uenae pars ubi iecore deorsum tendens, in sinistro latere ramum offert pingui renis sinistri tunicae: & lo cis reni contentis. Dein singulis renibus magna depromitur uena. Ab elatiori fede uenae dextrum renem petentes, quae frequenter alius uena sinistro reni propria iniuntur, propago pingui dextris renibus tunica accedit. Ab illius uero quae ad sinistram proficitur renem, humilioris fedi sinistra femoralis uena exoritur, dextra interim a caue caudice demissus multo principii ducente. Porro ubi caua uertebris lumborum innititur, geniculatum illis propagines dat, in musculis proximis et ad abdominis usque latera absumendum. Acq. haec illae sunt praecipuae, quae a caua inibi pronascuntur, qua supra ossis faciei lumborum uertebras nexum in duos pares diffunditur truces, quorum sinisterrime ad dexter furculos quosdam ossis sacri foraminibus offert: & in duos partitur ramos, quorum inferior propaginem mittit in musculis exhauiendum, qui ofis ilium & sacri posteriorem sedem occupant, & aliam deriuat in uescam, & penem, & mulieribus in utero multiplici fobole pertinentem. Quod reliquum eius rami est, ab externo ramo portumculum assumens, per pubis usque foramen in femur ducitur, cuti & musculis internam femoris sedem occupans, furculos exhibens, & an te genui articulum cessans, foies termino cum alterius crus petentis uenae ramo, ut mox dicitur, coniungens. Exterior namque ramus sinistri cae uertitur per inguina femur aditus peritongo propagine offert, in inferiorem abdominis sedem ad umbilicum usque absumendum: in femur uero procidens, pubis cuti & pudendi muliebri colliculis, fobolem porrigit. Verum insignem uenam per femoris & genui & tibiae interiora, sub cute ad pedis usque digitorum summum diffundit, in progressu sparsim cuti ramulos depromentem. Aliam quoque sub cute ad coxendicis articuli anteriore deriuat, ipse autem penitus inter musculis submeris, propaginem communicat musculis, & cuti in externa femoris sede locatis, & aliam offert musculis internam anteriorem femoris sedem sibi uendicantibus. Acq. cum hac propagine extremum uenae eius cuit, quae per pubis ossis foramen descendit. Hinc grandis uena secundum femoris posteriora retorquetur, propagines eius sedis musculis communicans, a quibus ramuli in cutem pertinent, tum sursum, tum deorsum ad suram usque excurrunt: Inter inferiora uero femoris capita grandis haec uena in duos scissa truncos, minore exterioris uenae uisum filulam deriuat, ad quae praeter foboles anteriorem genu sedem petentes ramus diffunditur, sub cute externam tibiae sedem uersum posteriorem obteget, ad digitorum usque superiora uarietate diffusus. Quod uero reliquum est, alius inter musculis externae fibulae sedi atenos occultatum, ultra tibiae longius in medium propter. Interior autem truncus insigniter amplius, ramum dispensat secundum internam tibiae sedem uersum posteriorem sub cute ad pedis usque digitorum diffusum. Deinde alium depromit, per suram nonnihil reconditum, ad calcem usque pertingentem. Quod uero huius trunci praecipuum est, musculis posteriorem tibiae sedem occupans subit, & ab anteriori ipsius regione ramum per ligamentum membraneum demittit, fibulam tibiae alligans: atq. is ubi anterioribus tibiam integebimus musculis abscinditur, ad pedis usque superiora perit. Ipsa autem uena secundum posteriorem descendens, & hinc inde cuti & contentis musculis ramulos offentes, tandem inter calcem & tibiam pedis inferiora subit, inibi in musculis & digitos in eum modum distributa, ut duae foboles singulis offerantur.

DE CORDE, AC ORGANIS

ipsius functioni subministrantibus.

Caput IIII.

ORGANORVM, quae insito nobis calori re, creando, & spiritibus reituendis nutriendis, facile praecipuum censetur, insit natus sineq. antea ac posterior compressa effigatur, et sua basi sub pectoris ossis medio collocaum, suoque mucrone in sinistram latus impendens, forosum uergens, substantiaq. constans carnea, sed quam multo

rum est substantia duriori & triplici fibrarum genere intertexta, ac
venis arterijsq; proprijs donata. Dein cor duos sinus seu ventricu-
los possidet, quorum alter in dextro confistens latere, amplior ac ra-
riori tenuioriq; corde substantia obductus cernitur, & causæ venæ
officium ad hunc pertinet, ut res membranæ intorrum ductæ
præficiantur. Quædam autem arteriæ constants corpore, sed venarum
munere fungens, ac proinde arterialis uena appellatur, ab il-
lo ventriculo egreditur, in ipsius orificio tres quoq; exigens mem-
branas extorrum spectantes. Alter autem utriculus in sinistro
repositus latere, & crassa præcipuaq; cordis substantia circumdatus,
etiam duobus donatur orificijs, quorum humilioris uasis cuiusdam
est, arteriæ, quodad artem attinge, usum præstantes, at venæ corpo-
re efformati: & proinde uenalis arteria appellati, & in ipsius orifi-
cio duas membranas intorrum committens exigentis. Elatus ue-
rò orificiū arteriæ magnæ dedicatur principio, ut etiam tres mem-
branas Natura clargitur extorrum reflicientes. Atq; huius in septo
interlinguæ intorrum impense crasso, & comprimi diffundit, & in
us foues plurimis (ut & cordis utriculi) abundanti corpore extru-
cto. Totum uero cor membraneo quodam inuolucro tegitur,
ipsi nulla ex parte connatus, & corde multo ampliori aqueoq; hu-
more intus rotato. Hoc exterius inferiori sua fede septo transuerfo
non medio crâ amplitudine connascitur, in lateribus autem duabus
continetur: membranæ cavitatē thoracis interferebantibus, & inuo-
lucrum hoc, ut cor in sua fede seueretur, sufficiensibus. Pulmo
autem reliquam thoracis cavitatem, quam cor & dicitur nuper mem-
branz & stomachi deorsum defendens non occupatur, implet,
undiq; fed accumbentium partium forme iecoris modo adaptans;
ac proinde bubulo, aut alioquin bubulo pedi modum similis, &
primum dextra parte & sinistra conformatus: quæ rursus singule
in duas fibras lobos ues dirempit, multis uasorum implexibus ex-
trunantur. Alperenamq; arteriæ & faucesbus ubietiam tonillæ &
alia duo glandularum genera consistunt in thoracem deductæ, &
ut uocifamulare partium carilagineæ, ut uero concidere didicisti
apia effloreat, ac respiratio subleuetur, parum membranz, rami
pulmonē passim implet: & arterialis uenæ a dextro cordis uen-
triculo familiarem sanguinē pulmonī præparatæ, procedens, eumq;
sanguinem pulmonī offerens, innumera serie in pulmonem distri-
buitur, similiter ac uenalis arteria frequenti serie pulmonem impli-
ans. Atq; his uasis fungibus, mollis, pumea & admodū flexaq;
propriaq; pulmonis substantia circumfunditur, quam tenuis admodum
& pulmonis dilatatione compressioneq; hau d prohibens tuni-
cula proximè ambit, tunice costas fuscinq; semper attingit. Cæ-
terum quia pulmo thoracis motum in uoluo pendente arbitratu,
uacui beneficio frequens dilatatur, uacui etiam ratione extrinsecus
non ambiens aër per næs secundū gargareonem; & quoniam uehe-
mentius aërem ducimus, is per os etiam uelut in follem attrahitur,
ipsius portiuncula per caluatiæ foramina cerebrum petens, & reli-
qua portione per fauces in alperam arteriam subintrans, & pulmo-
nis cavitatem exipit: dilatatione factâ ad summum implens. Hunc
aërem pulmonis substantia infusa ita uolat, ut uacuis uisibus aptans,
optimam (ipso portione) a uenalis arteriæ ramis undiq; alperâ
propagibus atrens affummi permittit, ut eius arteriæ interuentu aër in
sinistrum cordis sinum deferatur, spiritus uitalis idonea futurus ma-
teria. Cor enim hunc aërem attrahens, & in sinistru ipsius ventri-
culum magnam sanguinis copiam a dextro alliciens, exhalituo e-
ius sanguinis uapore, & illo aër, propria uirtute ipsius substantiæ
infusa spiritum conficit, quem sanguine impetu ruente, concomita-
tu foramsq; per magnam arteriam in ueruo corpori distribuit, &
natiuum cuiusq; partis calorem ita temperat, quemadmodum respi-
ratio cor infiti caloris fontem recreat: itaq; idem usus fit respira-
tionis & pulsus, quia arteria magna cordis rhythmo dilatur & cõ-
stringitur. Ad spiritum igitur conficiendum cor aere uirtute, ipsosq;
illius feruidus calor temperat. Verum quicquid in hac spiritu cõ-
fectione fuliginosum spirituiq; efficiendo ineptū est, per uenalem ar-
teriā in pulmonē reducti, atq; hinc cõ aere qui in pulmonem reliques-
erat, compresso thorace exemit, diffusiōnis professoribus est cõ-
cessum. Ad hæc uero ut cor indefessipius dilatatione sanguinem in
dextrum ipsius utriculum a caua attrahat, ut is partim in sinistro
utriculum ducaur, partim uerò in aptum pulmonis nutrimentū
ab ipso amice præparetur, & contracto corde per arterialem uenam
pulmoni offeratur. Cor uerò dilatatum in sinistro utriculum e-
pulmone aërem assumit, contritū uero spiritum uitalem unū cum
sanguine impetu ruente in magnâ arteriâ propellit. Quod minus ua-
tem par paula cordis attractio uenæ causæ & uenali arteriæ noxam in-
ferret, Natura cordis aëres creatur, uelut promptuarior cordis appa-

his. Quatuor autem cordis uisum orificijs membranas arbitra-
ræ præfectas, nec irritus cordis labor fiat. Membrana enim caue-
& uenalis arteriæ orificijs præfecta, impedit quo minus in cordis
contractione sanguis in cauem, & spiritus uitalis in uenalem arteri-
am refiliat, illæ uero quæ in arterialis uenæ & magnæ arteriæ orificijs
habentur, obstant quo minus in cordis dilatatione sanguis pulmo-
ni oblatas, & spiritus uitalis iam emissus, in cor denuberegunt.
Porro magna arteria simulatque & corde pronalitur, hæc ducit
propagines cordis basim cingentes, deorum ramulos per cordis
substantiam spargentes. ipsæ autem arteriæ caudæ paulo supra cor
in duos scissus truncos, grandiores finistriorum ad spinam detor-
quet, æquo utrinque ramis oculo humiliores costas exporriguntur.
Quum uero sit sub septo deorum fuerit, huic quoque propagines
de fert, mox ab una radice omento, uentriculo, Jecori, bilis uesiculari,
colicæ intestino, & demum lieni soboles offensus, uenæ portæ rari-
comitatas. Dein aliam radicem truncus hic in menterium dispen-
sat, & utrinque tribus unam deriuat nonnihil inferius, ab ipsius
anteriori sede feminales producens arterias, & dein adhuc demissius
menterium alium ramum exhibens, & in progressu uertebriis lumbor-
um ipsius accumbentibus musculis furculos depromens. Ad sacri
ossis initium, & si arteria prius caue in finistro latere subiciatur, cæ-
terum rutor preceps cõscendit, & eodem cum caua modo hic bipar-
titi scinditur, parem cum illa ad extremum usque pæti distributionē
in profundo faciens. quippe nullius huius arteriæ magnæ trunci ra-
mus cutem subit. Verum id priuatum huius truci propagini per pu-
bis ossis foramen procedenti accidit, quod illi arteria committitur,
quæ ab umbilico secundum uesicæ latus descendens, fit rami propria
cauesur. Arteriæ magnæ caudicis truncus superiora petens, ita-
mā finistro ipsius latere ramum promit, oblique ad clatissimū tho-
racis sulcularis costam protensam, æ quo primum propago superio-
ribus costis offertur, & dein alia transuersis processibus uertebrarū
truciis, quæ postmodum in duram cerebri membranam exhauri-
tur, dein alia finistro pectoris ossis lateri exhibetur, quæ in alto sem-
per condita, ad umbilicum usque peringit. Vbi uero ramus ille tho-
racis cauitatem superauit, furculum posteriorē ceruicis sedem oc-
cupantibus musculis transmittitur, & finitlier ut axillarīs uenæ ad di-
gitorum usque extrema digreditur, si axillarīs ramos cutem subuenes
exceperis, ac in alto latitantes solum hic intellexeris. Cæterum infu-
gior portio dicti nuper magnæ arteriæ trunci ad iugulum ascendēs,
in duos impariter ramos partitur, finitlier, qui & anguli scifi finit-
lieri forapalem constituit arteriam; dexter uero, ab ipsius dextro
latere ad primam costam propaginem deriuat, eodem prope mo-
do absorbendam, quo ramus ille qui oblique primam finistri lateris
costam adire dicebatur. Verum dextram rem reliquam, huius lateris
forapalem efformat arteriam, quæ finitlier æquā finitira secundum
apertæ arteriæ latus fauces petēs, ramum porrigit in faciem penitiūs
& in temporum cutem ad uerticem usque absorbendum. ipsa uero la-
ryngi & linguae & triplici hic reposito glandularum generi soboles
offertens, caluariam adit, & in duas diuisa propagines, minorem in
primum dextrum uerū duræ membranz finem exhauriendam mittit.
grandior ab ipsa uenæ coniugio per proprium foramen in caluariam
mergitur, atq; hic mox in duræ membranz latus soboles ab ipsa de-
ruiantur, & alia per peculiare foramen ad narium amplitudinē uer-
tus nali extremum contendit; ipsa autem propago caluarizæ basi in-
strata, & in nullum tamen plexum reticulare digesta, antroforum fertur,
& ramum cum secundo parui neruorum cerebri ad oculum
depromens, sursum ascendit, duram cerebri membranz perforans,
& partim in tenuem membranā hic assumpta, partim uero in dex-
trum cerebri uentriculum repens, plexus eius in hoc uentriculo re-
positi, æextimo fetus inuolucro comparati portioneem efformat,
uitalemq; spiritum cerebro offert, ut ex illo cerebri beneficio anima
lis spiritus, ut nunc dicam, præparetur.

DE CEREBRO, ET ORGANIS

cerebri officiorum nomine extructis.

Caput V.

EREBRUM^a animalis ac principis facultatis fides in calvaria reponitur, formam cauitatis quam occupat continere refertur, ac superior sede secundum capitis longitudinem, ac anterior posteriusq; in dextram partem & sinistram dirempitur, in ipsius autem basis medio continuum. Vbi^b dorsalis medullae ab ossium differentia producit initium, cui rursus "cerebellum"

bellum unitur, decuplo ferè minus cerebro, ac posteriori illius parti omnino subiectum, neque magis retrosum quam cerebrum ipsius uergens. Atque hæc uniuersa cerebri dura amplectitur membrana caluarium proximè fucings, & per futuras caluarie fibras porrigens, quæ in peculiari inuolucrum caluarie degenerat. Hæc membrana tantum à tenui cerebri membrana distat, ut ualorum ipsius motum non præpedit, procellum mitens inter dextram cerebri partem & sinistram, & item alio inter sedem cerebelli latiore & cerebrum quæ cerebello inniuit. Huic membranae quatuor præcipui insunt sinus, uenarum artiarum quæculum simul subeuntes, & uariarum uisum sciem in tenuem cerebri membranam digerentes. Cerebri enim substantiæ, quæ continua, alba, & nullis uenis intertexta est, tenuis quædam membrana uicinisimè obducitur, quæ passim in cerebri reuolutiones intestinorum anfractibus similis fac implicans, uasa cerebri continet. Cerebrum uero tribus insignibus est impense amplius donatur cavitatibus seu uentriculis, quorum unus secundum cerebrum longitudinem in dextra cerebri parte consistit, qui ex posteriori sede deorsum per cerebri substantiam reflexus, ad medium usque basis cerebri perferitur. Secundus huic prorsus respondens, in sinistra cerebri parte collocatur, & ambo quæ internis lateribus se inuicem spectant, superiori sede tenui quadam cerebri substantia mutuo distinguuntur, quam septum nuncupamus, & quæ superius continuatur cerebri portioni, quæ quod cæterarum cerebri partium in superficie positarum subduriore & magis candidis sit, callosum corpus appellatur. Humilior autem septi sedes unitur continua quæ est cerebri parti quæ insit fornicis testudinis uerextræ, utrinque ex posteriori duorum primorum cerebri uentriculorum sede, ampla basi pronascitur, & sensim antrosum procedens, ueluti in a curum trianguli uerticem coarctatur, humiliori sua sede quæ modo recensenda cavitati incumbit, insit fornicis cauata. Humiliores enim dictorum uentriculorum sedes inuicem septo non intertinguntur, uerum in communem sinum conueniunt, sub corpore insit fornicis formato repositum, & uino insi qui meau rectè deorsum per cerebri substantiam pertinentem in in fundibulum seu peluim à tenui membrana insit insin dibuli extructum: quæ cerebri pituita per illum meatum descendens, glandi quadrate & ossi cuneum imitanti superfatæ insilatur, illinc ad palatum & narium amplitudinem per insignia, non autem spongice modo pertula, foramina deflens. Ista communis dextræ & sinistra uentriculorum cavitates uersus cerebri est uentriculis, posteriori uasæ de in meatum deflens, qui per cerebri corpora testibus & nariibus non abissimila, in quantum uentriculum descendit, qui communis est cerebello & dorsalis medullæ initio, anteriori ac posteriori sede cerebelli processu ornatus, quem ex anfractuosa imagine uermi in lignis nato comparamus. Verum in hoc uentriculo, quemadmodum in tribus uentriculis prioribus, nullum peculiare corpus scantibus occurrit. In dextrum namque uentriculum (similiter ac in sinistram) per ipsius inferiorem posteriorem quæ sedem foporalis arteriæ insignior ramus descendit, plexum efformatur, quem extimo foras inuolucro comparamus. Is enim ab illo arteriæ ramo & eius uasis portione constituitur, quod glandulæ nucis pinæ instar effigiat, & cerebri testibus incumbens suffulsum, ab extremo quartæ quæ membranae sinus secundum cerebelli longitudinem exportecti, per traneum cerebri uentriculum ducitur, & ab eo sinu tanquam à torculari, uenæ arteriæ quæ materiam suscipit, deinceps in duas portiones diffectum, una in dextrum uentriculum altera in sinistram pertinet, ac cum arteriarum ramis eò peruenientibus, dictum nuper plexum in utroque uentriculo constituit. Ex hoc uitali spiritu in illo plexu cerebri minus adaptato, ac ex aere quem inspirantes in cerebri uentriculis allicimus, cerebri substantiæ insita uis spiritum animale m conficit, quæ cerebrum ad principis animæ functiones parum utitur: partim uerò per nervos ab ipso pronatos, ad organa spiritui animalis indigentia (quæ potissimum sensus ac motus uoluntarij sunt instrumenta) transmittit, non mediocrem ipsius portionem à tercio uentricul: sed testibus cerebri in uentriculum cerebello & dorsali medullæ communem diffundens, quæ postmodum neruis omnibus à dorsali medulla ortum ducenibus digeritur. A cerebri enim basi medio utrinque unus nascitur processus longus & teres, & secundum cerebri basim antrosum ducitur, & altero sinuato clauis capitis ossis incumbens, & olfactus organo non proprius: uerum quoniam ex caluarie amplitudine non procedit, nerui nomine à Dissectionum profluentibus non donatus. Primum enim septem quæ cerebro affcibuntur parui paulo postiores quam dicti modò processus neruorum substantiæ repondentes, initium à cerebri basi ducit, uisorios constituentes neruos, qui in oculi

tunicam retis imaginis similem degenerant. Oculum namque in centro habet crystallinum humorem, cuius anteriori sedi tunica tenuissima ceparum pellicule correspondens obnascitur. Posterior autem eius humoris regio à uitreo humore continetur, cuius posteriorem uisori sedem inuolucrum cerebri substantiæ respondens, in quod uisori nerui substantia dissoluitur. Tenuis autè cerebri membrana neruorum uisum inuadens, in tunica dilatata uisæ folliculo perquam similem: quippe ipsa uniuersum oculum amplectens, anteriori sedi foramine co perua cernitur, quod pupillam dicimus. Dura autem cerebri membrana neruo etiam uisorio circumdata, in duram oculi tunicam finitur, totio oculi obducitur, & in anteriori sede oculi cornu modo pellucidam, quæ iride seu maiori oculi circulo circumscribitur, ad quem alba adherens uis oculi tunica anteriori oculi sedi obnata definit. Porro inter cornæ hanc & anteriorem crystallini humoris sedem aqueus habetur humor, qui à uitreo tunica quadam tenui & ciliorum imaginem exprimenti, & orbiculatim crystallino humori adnata, atque ab uua principium obtinente distinguitur. Secundum neruorum par mouens oculorum musculis leruit. Tertium duabus radicibus inuicem distantibus utrinque enasens, minorem digerit quadam portione clauis à fronte tenens, & quadam ad superiorem maxillam lupertius quæ labrum, & quadam in narium amplitudinem, & quadam ad musculos maxillam inferiorem attolentes. Maiorem uerò radicem tertium hoc par lingue exportorrigit, hæc quæ illius beneficio gustus instrumentum efficitur. Verum ab hac etiam radice ramus capreoli modo intortus dictis nuper offertur musculis, & altius superioribus denubus, alius quæ inferiori maxillæ ac denubus illi infixis, & inferiori tandem labro. Quatum par in palati cessat tunica. Quintum duplici quoque radice, ut & tertium par, prodiens, minorem musculis maxillam inferiorem attolentibus dispensat, crassior autem auditus organo offert, quæ uis ab hac binas dispergit soboles per diuersa foramina in commemoratos modò musculos etiam pertinentes. Sextum par præter ramulos ab ipso quibusdam in ceruic musculis & laryngi in defensio oblatos, septimi paris portione adaugetur, atque iuxta pectoris ossis finem uisibiles quasdam illinc prodeuntibus musculis præbens, ramum costarum radicibus ducit, in organa sanguificationis subministrantia pulchre digerendum. Ita hæctenus uterque sexti paris nerui pariter distribuitur. Dexter uerò priuam sui portionem ad arteriam dextero brachio exportectam retorquet, quæ neruus confurgit secundum asperæ arteriæ dextrum laus ad laryngem proficiens, ob id quæ neruus & pectorems nuncupatur. Quod autem reliquum ab hoc dextero neruo descendit, pulmonis dextræ parti & cordis inuolucro ramulosos offert, ac stomacho tandem commissum, septimum par permeans, uentriculi superioris orificij sinistram sedem multis propaginibus donat. Sinister autem neruus ad arteriæ magnæ truncum dorso explicatur, portiones suas reuerfus sinistri lateris neruorum constituentes retorquet. Ab huius lateris neruopetulariter cordi gradulis propago digeritur: quod autem eius adhuc restat, dextram superioris orificij uentriculi sedem intertextit, secundum uentriculi superiora ramulum ad iecur uis mittens. Septimum par præterquam quod sextum impense auget, præcipue in laryngis & lingue musculis absumitur. Nerui à dorsali medulla in ueterebris conclusa principium ducentes, triginta complexitur paribus, quorum septem ceruicis dedicatione ueterebris, duodecim thoracis, quoniam lumborum, sex facio ossi, nullum interm neruo à coccyge ossi profliente. Quæ à ceruicis labuntur ueterebris, in musculos ipsas adnatos proximis quæ digeruntur: & à quarto, quinto & sexto parium surculis utrinque unus efficitur neruus, septo transuerso proprius: dein à quinto, sexto, septimo, & dein ab octauo ac nono, seu primo secundum quæ thoracis paribus, uariis neruorum confurgit textus, à quo in brachium sex nerui pullantur, præter uarias soboles (capula: cauo & gibbo diuersas. Ac primus brachium petens neruus ab ipsius propaginibus, quas brachium attollent offert musculo, sobole m impense gracilem in cutem brachij externæ sedi obducitur digerit. Secundus per axillam brachium ingrediens, ramulos quæ priori cubitum flectentium musculo præbens, insignem ipsius portionem tertio brachium accedenti neruo impartitur. ipse uerò in cubitum festinans, & ramulum primo radii in supinum ducit musculo exhibens, cutem subitacina uarias diffectus propagines, superioris interioris quæ cubiti flectit uariæ ad extremam ulque manum implicat. Tertius per axillam quoque descendens, & anterioris brachij sedis cui ramulos depromens, ac secundi nerui portione adauctus, propaginem quæ communicans, posteriori cubitum flectentium musculo per anteriori

rem sedem interioris tuberculi ossis brachij in cubitum propter, musculis hinc principij ducentibus furculis una cum quinto nervo spargens, & secundum radium exporretas, atque in manus uolam ductus, duas soboles pollicis internae sedi, & totidē indici quoque, & unū tantū externo lateri interioris sedis mediū elargitur, non infrequenter etiam mediū binos ramulos & unū anulari offerens. Quartus brachij nervus ceteris multo crassior per axillam ingreditur, & ramos musculis cubitum extendentibus diffeminans, secundum brachij posteriora ad externum ossis brachij tuberculum tendit, in cutem prius duas diffundens soboles. Nervus ad hanc externam articuli cubiti sedem postius, ramum in cutem internae cubiti sedis ad brachiale usque spargens, & mox in duos ueluti trunco diuisus, musculis que ab externo brachij ossis tubere pronatis soboles dans, unum truncum ulnae exporrigit, & quo ramuli in musculis ab externa ipsius sede pronatis digeruntur: ipse autem truncus iuxta brachialis radicem cessat. Superior uero truncus radio exporrigitur, & praeter furculos graciles, quos accumulentibus praebet musculis, brachiale petit, & duos ramulos externae pollicis sedi, ac duos item indicis, et unum mediū digiti interno lateri impartitur. Quintus nervus arterie brachij proximus in axilla latet, & nullas soboles in brachio à se deducens, in cubitum per posteriorem interioris tuberculi ossis brachij sedem pertingit, ac musculis hinc pronascentibus una cum tertio nervo ramos communicans, secundum ulnam ad brachiale excurrit, in medio ductu ramum diffundens, qui duobus furculis in externam parui digiti sedem, & duobus item in anularis, & uno in mediū exterioris sedis externum laus absumitur. Quicquid uero quinti nervi internam brachialis sedem adit, interiori parui digiti sedi, & anularis & mediū ramulos offert. Sextus nervus insigniter gracilis, secundum internam brachij sedem fuit, cutē deducit, & in progressu ramulos quoque in cutem diffundens ad cubitum pertingit, in cuius cutem secundum ulnam ad brachiale usque frequentibus furculis diffeminatur. A nervis est thoracis uertebres profluentes, praeter ramos qui retrosum ad spinas uertebrae, & dehinc in musculis ab illis principium ducentes porriguntur, singula costarum interualla singulos ramos sibi uendicant, ad pectoris & abdominis usque medium orbiculatum pertinentes, & musculis thoraci in stratis, abdominis que musculis, & demum cū furculis divergentes. Ad haec ab intercostalibus nervis portu ueluti digeruntur, quae sexti parui nervorum cerebri propagines costarum radices exporretas adaugent. Ceterum distributio nervorum humborum uertebres progredientium thoracis nervis magna ex parte repondecillamque retrosum ramos diffeminant, & secundum illa ad abdominis mediū circulum ascendunt, ramulos cōterminis musculis & cuti elargiētes. Verū à primo horū parū testes cum feminalibus arterijs propagines quam minime pertingunt, à quatuor autem humillimis paribus nervi in femur procedentes primum sumunt, quamquam omnium maximum à quatuor primis sacri ossis nervorum paribus pronascatur. Primum sacri ossis nervorum par, similiter a thoracis & lumborum paria, & uertebribus labitur. Quingus autem humiliora sacri ossis paria non à lateribus proflunt, uerū una radice antrosum, altera retrosum egrediuntur, & posterioribus radicibus in musculis sacro ossi & ilium ossibus adnatis & cuti sparguntur. Anterior uero primiparis ramus una cum anterioribus triū succedentij parū radicibus dictum nuper nervū cōstituit. Humiliorum autem parū radices in uesciam, anum & penem, aut mulieribus in uteri crurē & pudendi colliculos deperduntur. Porro quatuor nervorum in femur progredientium primus secundum sexum femur mouent musculi deducitur, ac in externae femoris cutē ramū diffeminans, in musculis absumitur exterius femoris latus occupantes. Secundus simul cum grandiori femoris uena & arteria femur subit, mox ramum deprimens per internam femoris & genu & tibiae sedem ad summum ueluti pedis digitorum que extrema sub cute simul cum uena, quam hac propterea dictum est, descendens: huc que ac illic ramulos digerens. Quod uero secundi nervi est reliquum, in musculis cessat anteriorem femoris sedem congregetes. Tertius nervus pubis ossis foramen perperat, & musculis id occupantibus ramulos offerens, sobolem deuiat in internam femoris cutem aliquotus sparsam: reliquū autē eius nervi in musculos discinditur, in interna femoris sede inibi locatos. Quartus omnium corporis nervorum, qui ex pluribus nervis construuntur, facile crassissimus, ubi coxendicis os à sacro dehiscent, in posteriora femoris ducitur, ramū in cutem femoris posteriorē spargens, qui paulo sub media femoris longitudine cessat. Humilioris item sedi ulnae offertur ramus, à quarto propagatus nervus, qui etiam musculis à coxendicis ossis infima

posterioris depreonatis, soboles exhibet, uti & musculis ab inferioribus femoris capibus pronatis. Dein in poplitis regione in duos distantes truncos, graciliorem exteriorem que ad fibulam deferat, à quo ramus ad externam tibiae cutem ad paruum usque digitum repit, & alius in anteriorem tibiae cutem dirigetur: eius uero trunci reliquum fibulae exporrigitur, ubi septimi & octauī pedem mouentium muscularum pendet origo. Ceterum grandior interioris truncus ramum in internam tibiae cutem, & in surae pariter cutem ad calcem usque porrigit: ipse uero in musculis furam confituentibus occultatus, ramum per ligamentum membranum mittit, quo fibula tibiae alligatur, hic ramus musculis anteriorem tibiae sedem obtinentibus reconditus, tandem in grandis superiora tendit, inibi digitis oblatum. Praecipua uero per grandioris trunci portio secundum tibiae posteriora deorsum properans, & nonnullas soboles huc illuc musculis exhibens, inter calcem anterioremq; malleolū pedis humiliora adit, & exiguas admodum soboles musculis inibi repositis offert, infer. ubi singulorū digitorū sedi duas propagines communicat. Atque ad hunc sanē modū immixtus rerum Opifex non ad uiuendū modō, sed etiam ad comōdē uiuendū corpus nostrum corruptioni obnoxium condidit, quae autem ad speciei successione fabre cerit, quā hanc nutritionis organis procul à sensibus & rationis sede subijunxit, nunc obiter & quantum hac humanae fabricae partium enumeratio admittit, subiiciam.

DE ORGANIS SPECIEI

propagandae simulantis.

Caput VI.

NITIO ad speciei conseruationem humanae fabricae autor duos homines ita extruxit, ut uir quidem infantis primarium portigeret principium, mulier uerē id aptē conciperet, infans, lumē ex hoc pronatum principio tantisper nō secus quam aliquid sui corporis membrū enirrit, quoque is ualidior redditus, in aërem nos ambiēte produci posset. Atq; his munij idonea peculiariq; instrumenta uir ac mulier obtinuit, quibus tanta ad generationē delectationis uis & illecebra inditur, ut animalia hac incitata, siue iu uentilia, siue stulta & rationis expertia sint, haud aliter speciei propagandae incumbant, quam si essent sapientissima. Vir quidem duas adipiscitur testes, cutē que hic sortum dicitur, carnea que membrana obductos, & alba ac continua peculiari que proflus substantia extructos: quam ualida continet membrana, orbiculatim substantiae huic proximē adnata, ac eorum que testis plantantur insertionem connexumq; expiēns, singulisq; testibus peculiare inuolucrum constituens. cui alterum quoque proprium accedit à peritonaeo inibi pronatum, ubi id ualis feminalibus uiam offert. Illic namque membrana pronascitur, ea uala cum teste continens, & testis uisum, neque etiam feminalibus uasis (nisi quā ex magna peritonaei amplitudine excidit) per uenaculū connexa. Ad humilio rem enim testis sedem hae tunica ipsius carnea parit tantum adnascitur, quam testis masculinum censemus. Vala autem feminalia sunt, una uirine que uena, una quæ arteria. Vena dextrum testem petēns à cauae caudicis anteriori sede sub uenarum in renes pertinentium exoritur pronascitur: quae uero sinistro testis offertur, ab humiliori sede uenę sinistru rene aduentis ob hoc principij fumere creditur, ut non purū sanguinem dextra uenę modo testis perferat, sed serosum, qui ipsius falsā & acri qualitate in feminis electione pruriunt conciliet. Ambae arteriae à grandi arteria paulo inferius quam dextra feminalis uena initium ducunt, & dextra caue caudicem conscendens à dextram testem uenam, simul cum hac testem accedens: & cum uena anteaquam testem attingat, uariē perplexa, corpusq; efformans multas uariē exprimens, sua que basi datori testis sedi inseritur, & ramulos intimo testis inuolucro offerens, multifariq; per testis substantiam digestum, quae sanguinem hunc benignum, & spiritum ingentia ipsi facultate in semē hanc fecundum emuat, quā iecoris substantia cremorem ab intestinis ei delatum, in sanguinem alterat. Confectum semen à ualido uasē instat uermis testis posteriori sedi adnatum, uariē que capreoli trui implexo excipitur, hoc uas sursum ad magnam peritonaei cavitatem ea uia conscendens, quae feminalis uena & arteria descendēte, nerui cuiusdam modo teres efficitur: & deorsum ad pubis os reflexum, posteriorem uesciae sedem accedit, ad quam uas à sinistro teste semen deferens etiam properat, quod

a testis b testis

c testis d testis

e testis f testis

g testis h testis

i testis k testis

l testis m testis

n testis o testis

p testis q testis

r testis s testis

t testis u testis

v testis w testis

quod dextro uasi unitum, simul cum illo in uesicæ ceruicis radicem
^{b. delitum} inter^o glandulosum corpus ceruici hic obnatum inferitur, commu-
^{dei uas} nisq; semini ac urinæ meaus confurgit, qui deorsum modicè du-
^{apert} ctus, denud sursum ad pubis ossium communis foris reflectitur,
^{inter} corporibus^o penem efformantibus subnatus. Prodit enim utringq;
 à pubis ossè unum neruum teresq; corpus, quod intus impense
 fungosum ac crasso sanguine plenum cernitur, utrumq; simul con-
 natum unitumq; penem constituit, eius substantiæ beneficio, quum
 is semen in uterum missurus est, erigi augeriq; aptum et aliàs quum
 nullus suæ procreantis usus est, flaccidum & gracilem, qui etiam ad
 commodum Venæ usum suo apice^o glandis modo tumet, ac^o cute
 qua regi & regei queat decoratur. Mulier^o uterum sibi uen-
 dicat, semini excipiendo fœtūq; continendo dedicatum: qui inter
 uesicam & rectum intestinum repositus, uesicæ que insit fun-
 do ac ceruicæ utriusque tendi ac in se con cedere aptis formatus, mem-
 branis laxis & carneis aliquot fibris (quorum auxilio uerus uo-
 luntariè non nihil agit) intertextis, ita suis lateribus ad perito-
 næum alligatur, ut melenterium intestina continet. Fundi forma
 non prorsus rotunda existit, uerum anterius posteriusq; depressa:
^{o. super} superius obtusa, & duos (utrinque uidelicet unum) retusos osten-
 dens angulos, qui uuluerum fronti cornua produciunt: assimilan-
 tur. Fundo simplex adest sinus, funi di formæ ad amissum respon-
 dens, & in orificium desinens, glandis penis modo in uteri ceruicis
 amplitudinè prominens, & naturali tantum ui, non autem mulieris
 arbitratu sese constringens & referans. Fundus simplicis propriatq;
 constat tunica, nō prægnantibus insigniter crassa, ut uero gerenti-
 bus in miram amplitudinem extendi ualeat. Huic alia obducitur, à
 peritonæo initium sumens. Ceruix uteri teres est, & in utero non ge-
 rentibus aliàs non distensa, haud multo minus ipso fundo ampla,
 & uesicæ ceruicis infectionem excipiens, coriaccæ que carnis &

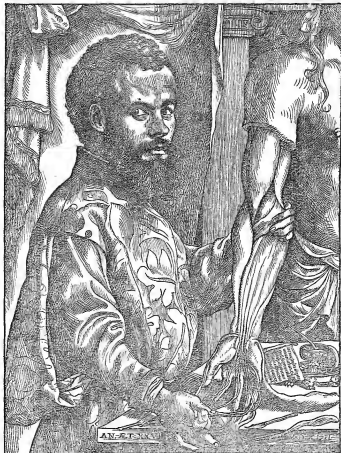
colliculis aliis uæ ad suum^o orificiū ornata. Quinetiam utero utringq;
 unus accumbit testis, ad quem uas eodem prorsus modo atque in
 uiris peringunt. Verum hic id priuatum accidit, quod media tantū
 serminalis uenæ arteriaq; pars testis offeratur, altera uteri fundum im-
 plicante. Vas semen tenuè & impense aquosum paucūq; à muliebrī
 teste deferens, in obtusum sive lateris uteri inferitur angulū. Venæ &
 item arteriæ sere quantissima serie, præter antea dictas, uterum impli-
 cantes, ab illis prodeunt ualori distributionibus, quæ post facti os-
 sis ad infimam lumborum uertebra nexum periclitur. Atq; hæc
 uas enutriendo fœtū, & ipsius infuso calori recreando subseruiunt.
 Fœtus autem in utero complexus tribus inuolucris integitur, uno
 quidem uulgo secundæ uocato, quod insit latioris tantum cinguli
 ipsū ambit, insigniter que crassum & lenis modo nigricans est:
 quod utero connatum, uas in uterum pertinentia excipit: quo illa
 in ipso postmodū collecta, duabus uenis & totidem arteriis in^o um-
 bilicum inferantur, & una tandem uena iecori, duæ autem arteriæ
 grandis arteriæ propaginibus per pubis ossiū foramina descensuris
 offerantur. Secundum inuolucrum membrana est, fœtū uniuersum
 amplectens, sarcininosq; inaginis assimilatum, inter ipsum & tertium
 in uolucrum fœtus urinam colligens, quæ peculiari^o meatu ex uesi-
 cæ elatiori sede in hanc amplitudinem perfertur, quo minus urina
 fœtus cui circumfusa, ipsius acrimonia oblit. Tertium inuolucrum
 tenuissima est membrana, hinc etiam agnina dissolutionis proceri-
 bus appellata, fœtūq; proximè obducta, ac demum fœtus sudore
 inter se & fœtus cutem subflauo quasi luto oblitam asseruans. Fœ-
 tus uerò in lucem editus, lac familiare ipsius alimentum è^o mamillis
 à nemine edoctus fugit: quæ in pectore sedem uendicantes, & pa-
 pilla ornata, glanduloso corpore insita in sanguinem per uenas ipsi
 adductum in lac conuertente extruuntur.

ENUMERATIONIS OMNIUM HUMANI CORPORIS FABRIL

eam subcentum partium suis: quem quoad fieri potuit, collectissima integritq; earundem delineatio in subse-
 quentibus paginis excipit, ea serie intuenda, quam mox initio præscripsimus.

G

ANDREAE VESALII.

QVARTA MVSCVLOS COMMONSTRANTIVM FIGVRA, OMNES IN POSTERIO.

RI. GORDONIS SEDE SVB ILLIS QVI SECV
reconditos proponit musculos, dextro quide latere eos qui primi occu
pes & caput humi collocata pariter iuvane. Tres vero in hac figura
sequuntur, ac haec prima in integri hominis conspexit capite, sinistro
dextra manu hic cōtineant : illa quæ sinistra conspexitur, ultimum locum

SINISTRO LATERE EXPRIMVNTVR
runt, sinistro autē qui sub ipsis adhuc cōduntur, quibus ostendendi
conspicue cerebri partium imagines inuicē sectionis ordine sub
lateri secunde figure capitis succedit, primam autem excipit qua
sibi vendicant.

SINISTRI LATERIS CHARACTERVM INDEX

[illegible]

DEXTRI LATERIS NOTARVM INDEX.

[illegible]

TERCIA MUSCULOS OSTENDENTIVM FIGVRA PRIMAM ET SECVNDAM SE QVITVR, MVSCVLOS ILLIS QVOS IPSAE SINISTRIS LATERIBVS REFEREBANT PROXIME fuc cumbentes, dextro latere in anteriore facie proponens, dein sinistro ter lingua & laryngis musculos, & cartilagine hic humi repositas, reflexum occurrir.

DEXTRI LATERIS CHARACTERVM INDEX.

- A Palatum sua alba obductum intima.
B Gargera.
C Teres inferior maxillam mouentium offe enim hic maxilla, si flexum manum diffusa, & vinctus ad latere ducta.
D Dextra peris inferior maxilla.
E Duo quatuor maxillam mouentium musculus inter x, & N erunt sed inter os unum consistit.
H Laryngis operculum.
I Alvea infilla.
K Lingua.
L Quatuor lingue musculus.
N, N Dextra & referit os ad latere tracheae.
O Dextra dextra & pectoris offe in fusi in inguine ex pectore laryngis cartilagine inferiorem.
P Alvea eritae caudae.
Q Dextra primi peris dorsum agendum.
R Dextra secundi peris dorsum agendum.
S Pectoris secundi peris caput mouentium.
T Pectoris tertii peris caput mouentium.
V Series nervorum ex illis pectore.
X Pectoris os.
Y, Y Costarum offe.
g, g Costarum cartilagine.
h, h Intercoftalium extensorum series in offe intervallo.
i, i Intercoftalium extensorum series in cartilagine intervallo.
h, h Secundus thoracem mouentium.
l Cartilagine in pectore pectoris os exacerbat det.
m Radius abdominis musculus a, b, c, d circa frons.
u Valsalva radia pectoris.
o Transversus abdominis musculus magna pectoris.
p Seminales uelae hic sunt praefixa.
q Penis corporum hic conficitur subfiliis.
r Massa urinae ac seminis communis.
s Sape mus brachium mouentium.
t Quatuor brachium mouentium.
u Interior fcapulae processus.
v Brachii os.
x Teres brachii mouentium.
y Quatuor brachium mouentium inferioris pectoris.
z Primus calcium extensorum.
1 Posterior calcium flexionum.
2 Primus calcium in pronam agendum.
3 Inferio exterior calcium extensorum.
4 Primus radium in supinum ducendum.
5 Secundus digitos mouentium, a, b, c circumscribitur.
6 Tertius digitos mouentium, cuius tendo a indicatur.
7 Quatuor musculus quatuor digitos pollicis adducens.
8 Exterius duorum primorum peris digitos flexionum.
9 Idem offe hic ex teris modi infit.
10 Porro tertii flexor mouentium.
11 Septimi flexor mouentium pectoris.
12 Sexti flexor mouentium pectoris.
13 Olea flexor mouentium.
14 Quatuor flexor mouentium pectoris.
15 Alvea exterior in femoris processus.
16 Septimi flexor mouentium, a, b, c circumscribitur.
17 Olea flexor mouentium, a, b, c erit in inguine, magna albae portione sub fupino latere.
18 Tendo noni flexor mouentium.
19 Tendo os ex teris peris.
20 Dextrae peris flexor pedis mouentium.
21 Dextrae peris flexor pedis mouentium.
22 Decimus flexor digitos mouentium.
23 Tendo tertii pedis mouentium.
24 Quatuor pedis mouentium.
25 Hi flexor primi & secundi pedis mouentium quarto quoque noni flexor pedis, offe hic praefixus.
26 Porro secundi pedis digitos mouentium.
27 Porciones sunt tres sursum huius sedum ligamentum.

SINISTRIS LATERIS CHARACTERVM INDEX.

- A Propaga musculus radialis tertii peris nervorum cerebri, qui cum fons offe.
B Dextra radialis tertii peris inferioris pectoris.
C Propaga radialis tertii peris inferioris pectoris.
D Quatuor peris nervorum cerebri series in palati nocio.
E Alvea tertii peris radialis propaga, noster capro limulata.
F Dextra radialis tertii peris inferioris pectoris.

- G Dextra radialis tertii peris inferioris pectoris.
H Dextra tertii peris inferioris pectoris, sed inferioris maxillae peris.
I Porro secundi peris caput mouentium.
K Glendula sinistro lateri laryngis salivae.
L Sinister primi peris caput mouentium.
M Sinister secundi peris caput mouentium.
N Tertius laryngis mouentium.
O Glendula sinistro lateri.
P Quatuor manus.
Q Interior fcapulae processus.
R Secundus thoracem mouentium.
S Vena ac arteria sinistro pectoris offe exponit.
T Sinister lateris transversus abdominis musculus, hic circa frons.
V Brachii os hic prolixum multum conficitur.
X Primus radium extensorum.
Y Primus radium in pronam ducendum.
f Secundus radium in pronam agendum.
g Radius.
h Vena.
i Ligamentum radium ulnae in hi comitatur, ubi hae offe inter se deservit.
k Tendo primi brachii mouentium.
l, m, n Teres secundus & tertius intermedium flexionum. Qui sunt hic in uole sunt reliqui, offe illi confitatur, pectoris aut quatuor digitos offe flexionum.
o Transversus digitos in genera indicatur, qui has prius & secundi peris mouentium tendit ad ducendum.
p Septimi flexor mouentium.
q Sexti flexor mouentium pectoris.
r Pulvis flexionum.
s Noni flexor mouentium.
t Exterior moli in fons processus.
u Olea flexor mouentium, qui inter fons pectoris os prolixum addit.
v Pectoris tertii flexor mouentium.
x Tendo noni flexor mouentium.
y Tendo os.
z Tendo os.
1 Fibula.
2 Ligamentum pedis noni flexor mouentium.
3 Septimi flexor mouentium.
4 Olea flexor mouentium. Septimi flexor pedis flexor mouentium. Septimi flexor pedis flexor mouentium, qui inter fons pectoris os prolixum addit.
5 Posterior flexor pedis flexor mouentium.
6 Sexti flexor mouentium.
7 Septimi flexor mouentium.
8 Olea flexor mouentium.
9 Dextrae flexor mouentium.
10 Anterior laryngis flexor, huius flexor pectoris ingo.
11 Laryngis operculum.
12 Exterior dextrae lateris, & interior sinister lateris quatuor flexor dextrae lateris inferioris.
13 Posterior flexor pectoris.
14 Duo dextrae lateris articular flexor ingo.
15 Dextrae flexor pectoris inferioris.
16 Dextrae flexor pectoris inferioris.
17 Hae figurae laryngis flexor pectoris, atque a reliquis offe erit caudae offe flexor ostendit, ut fons huius lingua in articular flexor huius, & notata.
18 Secunda laryngis cartilago, ex latere dextro expressa.
19 Tertius cartilago, ex latere quoque dextro delineatus.

eorum quae huius iacent characterum Index.

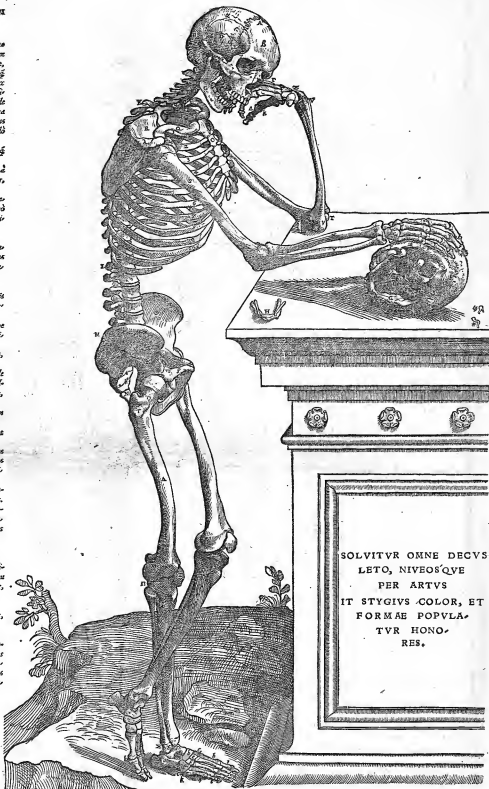
- 1 Hic lingua cum suis dextrae lateris musculus delineatus, ac fons primus, & tertius, & quatuor, & quatuor, & quatuor.
2 Hic dextrae laryngis flexor cum offe in referre, & pectoris inferioris, & fons huius pectoris in indicata, & musculus ad offe in referre in laryngis operculum inferi.
3 Dextrae flexor in referre in primam cartilagine inferiorem.
4 Porro dextrae flexor in primam cartilagine inferiorem.
5 Dextrae flexor in primam cartilagine inferiorem.
6 Anterior laryngis flexor, huius flexor pectoris ingo.
7 Laryngis operculum.
8 Exterior dextrae lateris, & interior sinister lateris quatuor flexor dextrae lateris inferioris.
9 Posterior flexor pectoris.
10 Duo dextrae lateris articular flexor ingo.
11 Dextrae flexor pectoris inferioris.
12 Dextrae flexor pectoris inferioris.
13 Hae figurae laryngis flexor pectoris, atque a reliquis offe erit caudae offe flexor ostendit, ut fons huius lingua in articular flexor huius, & notata.
14 Secunda laryngis cartilago, ex latere dextro expressa.
15 Tertius cartilago, ex latere quoque dextro delineatus.

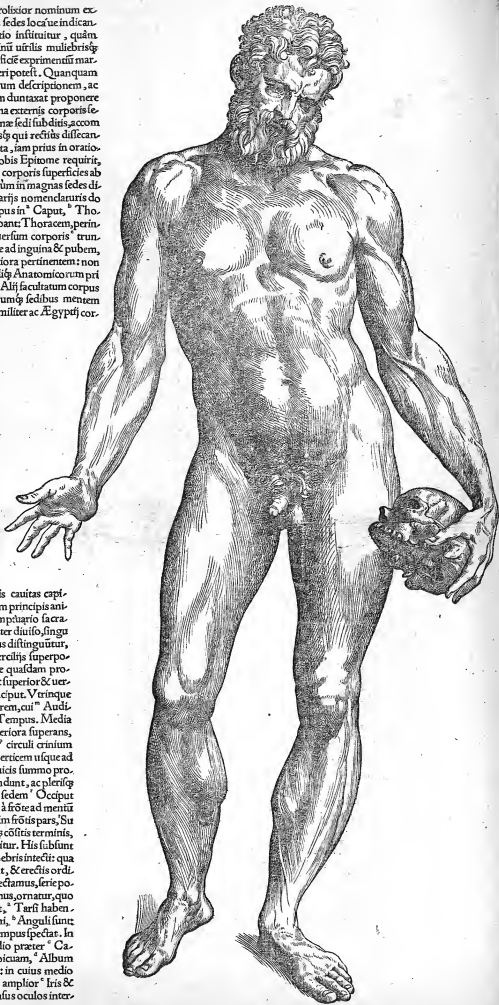
1. *Alms for the Poor, 1892* (1892).

K EXTERNA.

IC NON prolixior nomen ex-
ternas hominis sedes locaue indicam
tium enumeratio infutur, quam
comode imaginu utilis muliebrisq
corporis superfiœ experimentu mar-
ginibus adhiberi potest. Quamquam
succinctam eorum descriptionem, ac
uelut præsentium figuram idicem duntaxat proponere
nihil obstat, quum eadem serè nomina externis corporis se-
dibus a cossibus, partibus que externæ sedi subditis accom-
modentur, quorum præcipua, ab his qui rectius dissecan-
di rationem aggressi fuerunt infutur, iam prius in oratio-
nis contextu, quantum propo: sita nobis Epitome requirit,
recensuimus. Soleat itaque uniuersa corporis superficies ab
ilius nominum infuturibus primùm in magnas sedes di-
uidi, ac dein illarum partes rursus uarijs nomenclaturis do-
nari. Atque ita Ægyptij medici corpus in "Caput," Tho-
racem, "Manus," & "Crura diuidebant: Thoraem, perin-
de ac Aristoteles, nominantes, uniuersum corporis trun-
cum, à iugulo aut collo clauiculis uè ad inguina & pubem,
aut magis ad femorum usque superiora pertinentem: non
autem tantum, ut Galenus, nonnulli Anatomico-um pri-
marj, corporis sedem costis septam. Alij facultatum corpus
uniuersum dispensantium, animarumq sedibus mentem
adhibentes, quadrisariam quidem similiter ac Ægyptj cor-
poris superficiem discernunt, ue-
rùm secus quàm illi corporis trun-
cum in duas sedes primùm distin-
guentes, manus & crura unius par-
tis loco prima hac diuisione enu-
merat, illa quæ "Artus propriè vo-
catis constituunt, extremorū no-
mine complectentes. Ac in corpo-
ris trunco duas præcipuas locant
sedes, secundum duas cauitates se-
cantibus inibi obuias: quarum in
ferior ab elatiori, interuentu septi
transuersi scissita, secur naturalis
altricis uè animæ sedem sanguifi-
cationisq officinâ, ac insuper huic
subministrantia organa comple-
ctitur, partibus quoque genera-
tioni famulantibus parata. Super-
ior cauitas cordi irascibilis ani-
mæ somiti uitalisq spiritus fontis,
illiq subseruientibus organis as-
scribitur. Cæterum tertia corporis capi-
tis rebus, cerebroque potissimum principis ani-
mæ sedi, animalis que spiritus promptuario sacra-
tur. Corpore in hunc modum obiter diuiso, singu-
larum partium superficies ita rursus distinguuntur,
ut capitis totius pars anterior supercilij superpo-
sita, ac⁴ crinibus nuda, "lineas que quasdam pro-
ponens," Frons nominetur. Hac superior & uer-
sus capitis medium uergens. Sinciput. Vtrinque
ad sincipitis latus, supra que⁵ "Aurem, cui⁶ Audi-
torius meatus inest, consistens," Tempus. Media
capitis sedes sinciput uersus postiora superans,
Vertex, qui uelut centrum est⁷ circuli crinium
originem circumscribens. Post uerticem usque ad
maulorum qui utrinque in ceruicis summo pro-
minentes, in medio foueam ostendunt, ac pleriq
Tendines dicuntur, elastissimam sedem⁸ Occiput
spectatur. Prior autè capitis pars à fronte ad mentū
usq protensa, Facies. Inferior enim frons pars, Su-
percilij uelut eminētibus, pilisq cossitis terminis,
corundemq⁹ medio circumscribitur. His subsunt
Oculi, inferius & superius¹⁰ Palpebris interiti: qua-
rum sedes ubi inuicem conueniunt, & erectis ordi-
nata que, ut in nauibus remos spectamus, serie po-
sitis pilis, quos¹¹ Cilium nuncupamus, ornatu, quo
dammodo que cartilagineæ sunt, Tarsi habentur.
Commissionis huius terminis, Anguli sunt
quorum maior nasum, minor tempus spectat. In
dissunctarum palpebrarum medio præter¹² Car-
unculam in maiori angulo conspiciam, Album
candidum uè oculorum apparet: in cuius medio
duo se offerunt circuli, quorum amplior¹³ Iris &
Corona est, minor Pupilla. Nasus oculis inter-
iacet, cuius foramina¹⁴ Nares uocantur: quarum
externa latera nasi¹⁵ Pinnulis seu Alis, interna uerò¹⁶ Intersepto nasi constituuntur. Sedes ad nasi latera mali in modum pro-
minule

Caput
b. Thorax
c. Manus
d. Crura

f. Latus

g. Vertex
h. Sinciput
i. Tempus
k. Vertex
l. Vertex
m. Vertex
n. Vertex
o. Vertex
p. Vertex
q. Vertex
r. Vertex
s. Vertex
t. Vertex
u. Vertex
v. Vertex
w. Vertex
x. Vertex
y. Vertex
z. Vertex

aa. Vertex
bb. Vertex
cc. Vertex
dd. Vertex
ee. Vertex
ff. Vertex
gg. Vertex
hh. Vertex
ii. Vertex
jj. Vertex
kk. Vertex
ll. Vertex
mm. Vertex
nn. Vertex
oo. Vertex
pp. Vertex
qq. Vertex
rr. Vertex
ss. Vertex
tt. Vertex
uu. Vertex
vv. Vertex
ww. Vertex
xx. Vertex
yy. Vertex
zz. Vertex

aa. Vertex
bb. Vertex
cc. Vertex
dd. Vertex
ee. Vertex
ff. Vertex
gg. Vertex
hh. Vertex
ii. Vertex
jj. Vertex
kk. Vertex
ll. Vertex
mm. Vertex
nn. Vertex
oo. Vertex
pp. Vertex
qq. Vertex
rr. Vertex
ss. Vertex
tt. Vertex
uu. Vertex
vv. Vertex
ww. Vertex
xx. Vertex
yy. Vertex
zz. Vertex

minuatur ac rubentes, ¹Malae, & quibusdam Genae uo canitur. Sedes in
ter nafum & Malae mediae nonnullis ²Concaua dicitur, quo nomi-
ne alij totam oculorum ³fedem & palpebris ad malae metum uoca-
runt. Faciei pars quam inflammas ⁴Bucca est, tota uero ipfus pars fu-
percilij ad elatiorem uelque dentium feriem pertinet, ⁵Superior ma-
laxia nominatur, reliqua autem quae in uiris ⁶Barba decoratur, ⁷In-
rior, cuius antierius extremum, ⁸Mentum nonnunquam ⁹fouea oris
nomen educit, ¹⁰sub Labri inferioris robore confiftens, ¹¹Flattioris labri
fedes nuda fubdit, ¹²Sulculoque donata, ¹³Muxta cenfetur. Quod la-
bris circumscribitur & continetur, ¹⁴Os, quo hianae ¹⁵Lingua, ¹⁶Palatu,
¹⁷Gargareon, ¹⁸Dentes, ¹⁹Ginguae, internae ²⁰Faucium fedes occurrunt.
Quod caput ad dcaufculas uel aut thoracem expit, ²¹Collum & Cer-
uix est, & fei pofterius nomen magis pofteriori parti accommodatur,
uix & anteriorem quae afpera arteria, ²²et poftillimum ipfius ²³caput tan-
gentibus occurrunt, Guttur dicitam legimus, ²⁴Humerus ueteribus uo-
cabatur brachij offis cum fcapula articulus, unde & partem maxime
ad collitradicem thoracis latera eminentem, ²⁵Summum humerum
dixerunt. Quod ab ipfo prorfum uerfus ²⁶fulgulum foueam uel in collis
radice obitum uergit, ²⁷Clauicula est. Quod autem ab ipfo ad extrema
digitorum alem protenditur, ²⁸Manus; cuius prima pars (fub qua ca-
uifas ²⁹Axilla aut Ala appellata, & mufculus quos ³⁰Tendines permittit
uile uocant fepta, confiftit) ad proximum uelque articulum ³¹Cubiti ue-
flexum producta, ³²Brachium, & Latorinum quibusdam Humerus
dicitur. Pofterior flexus illius fedes ³³Gibberus est. Pars ab hoc ad con-
terminum articulum ducta, ³⁴Cubitus, & Latorinum quibusdam Bra-
chium & ³⁵Vlna. Ad gibba extremum ³⁶Summa manus incipit, cuius
pars a cubito ad quatuor digitorum radices poftera, in duas fedes par-
titur: ac cubito propinquior ³⁷Brachiale est, alia ³⁸Poftbrachiale, quae ad
conftitutions fpecie cum pectore altera ³⁹Pectus, & quibusdam Palma
nuncupatur. Huius interius fedes caua ac uariis ⁴⁰monticulis fepra, mul-
tis

tis¹/lineis interflatis², Volam efficit³ Ripas fumme
 mams pars⁴, Digiti sunt⁵, finguli ternis⁶ partibus tan-
 quam in acie locatis⁷ effomat⁸, et exterius⁹ Vnguib¹⁰
 ornati. Horum maior alijsq¹¹ actione opifitius¹² Pol-
 lex est¹³, illi proximus¹⁴ Index, dein¹⁵ Medius seu Impu-
 dius¹⁶, cui proximus est¹⁷ Medicus & Annularis. Extimus
 uero sedem occupat¹⁸ Parus, Auricularis u¹⁹. Thorac-
 em hic nominamus corporis trunci partem²⁰. Costis
 septam, maximamq²¹ sedem²². Laterum efformantem:
 cuius anterior fides²³ Pectus est, quam²⁴ Mammillae, ut
 in illarum medio²⁵ Papillae cum obfusco ipas ambien-
 te²⁶ circulo occupant²⁷. Reliqua anterior trunci fides²⁸
 Abdomen constituit, cuius regio pectoris ossis car-
 lagini & costarū cartilaginibus illa humilioris proxi-
 ma²⁹, perinde³⁰ Subcardigine nuncupatur, ac uicera
 cartilaginibus illis complexa. Si quib³¹ uis septi transier³²

lum præcor dia appellat, sedes in quam id cartilaginibus inferitur, Præcordiorum nomen obitum, quoniam rursus illis ita thoracis anteriorem fedem nuncupat. Quod lub infimis cutis et illum ossis spina, quæ mulieribus multo magis quam uiris eductur, ossibus de finitur, tangentibus cedit, Inania funt & illa, in quoru uelut medio * Vmbilicus cernitur, lub quo mox * Sumen, cuius infima fedes trunci termino proxima; * Aqualculus nuncupatur. Terminus autem ubi hic * Pudenda & Naturalia constituunt, Pubes est & Pecten, ad cuius latera in femorum flexu Inguita recensent. Maris pudendi pars citra sectionem conspicua, * Penis & Coles uocatur; cuius summities magis quam reliqua longitudo crassescit, & Glansdem efformat, in cuius medio maxime uirine feminis communis confpicitur: Huius inuoluorum * Præputium est, licet alij tota penis summities ita nuncupent. In inuolucro reliqua ad anum cute protuberant futuræ: modo de lineam uocantur * Suturam, & totam hæc expositæ exuberantemq; anum uelque penis terminat * Taurum. Vti & fedem inuertitum inuoluorum (quod ex cute parum) * Scortum dicitur) & anum conspicuum, * Interfemium nuncupamus. Muliebris pudendinima, quæ utri uerici est orificium, * Sinus uocatur, quem * Ala & Colles uerice prominentes, & cuticularis in ipsius tumore apparet, caro ornant. Recti in rectum orificium per fedem prodians, a figura * Anulus, hæc officio * Scirior appellatur. Posterior trunci corporis pars, * Dorsum aut Tergu hæc nuncupatur, cuius latera in elatori posteriori thoracis fede * Scapulis constituunt. Inier ipsas uerbò * medii & dorsi fedes hinc ad infimas usque costas, aut ubi id maxime in flexu protuberat, peritines, thoracis alaribus, ac post se ipsum transferuntur conficit. Sedes uerbò hæc ad nates usque sequens, * Lumbos cõplectitur. Sunt aut * Nates carnea & globosæ fedes, illi ossis uocantur capites, in quarum medio sacri ossis & coccygis peritines prociues uelut exornat ad anu usque occurrunt. Vbi carculus femoris pericitur, magnusq; Rotator exuberat, * Coxendix est, aut Coxa, quod nomen alij * Femoralia tribunt, ab inguinibus ad * Genu pertinent; cuius posterior fedes & flexus * Poples nuncupatur. Genu ad proximum usque articulum pedis uocantur * Tibia & fibula, quæ nonnullis Crus nominatur, & si plures id nomen simul tibie femorib; uelint esse cõmune. * Anterior tibie fedes ossa tangentibus occurrat, posterior aut ubi ipsius * Venter seu Sura cernitur, carnea. Tu bera ad tibie imi uirgu uelut ossa tangentibus obuia, * Malleoli, ne uulgò uerbò * Ta lis illis exceptis reconditisq; nominantur. Postica pedis pars extra nibe rectitudine retrorsum prominens, * Calcæ appellatur. Reliquæ uerbò pedis perficiariæ: fedes prociues ossium nomenclaturæ assumunt, possumus aut * Tarsi, * Pedes seu Pectores, quod

digiti hic etiam unguibus ornati sequuntur. Quanquā ubi de integro
ipsumq; internūlatus °Concauū, superior uerò Tarsus nuncupetur.

L. FIGURAE ad videri

